

HERVORMDE SCHOOLVERENIGING TE NIJKERK

JUBILEUM • MAGAZINE

100 jaar

Interview oud-leerlingen:
3 en 4 generaties

Verhaal *'God heb ik lief'*

Burgemeester Renkema

'Zorg dat je zo vitaal en zo goed blijft als je nu bent'

**Algemeen directeur draagt
stokje over aan opvolger**

'Identiteit is kwaliteit'

**Rijkdom delen met Full
Primary School in Malawi**

'Don't take it for granted'

**Impressie feestelijke
jubileumdag**

Vakmanschap • Verantwoordelijkheid • Vertrouwen

Gefeliciflapsteerd met je 100ste verjaardag!

Bzzzzonder biedt als HSN-partner Kinderopvang en meer op de volgende locaties:

- De Appelgaard kinderdagverblijf, peuterbelevingsschool en bso
- Maranathaschool kinderdagverblijf en bso
- Rehobothschool kinderdagverblijf (nieuw) en bso
- De Hoeksteen tso
- Johannes Calvijnschool kinderdagverblijf (verwacht 2020) tso en bso

Colofon

Jubileummagazine ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk

Eindredactie: Nelleke Hegeman-Mekking

Redactie: Jan Blonk, Miriam Brunt

Met medewerking van:

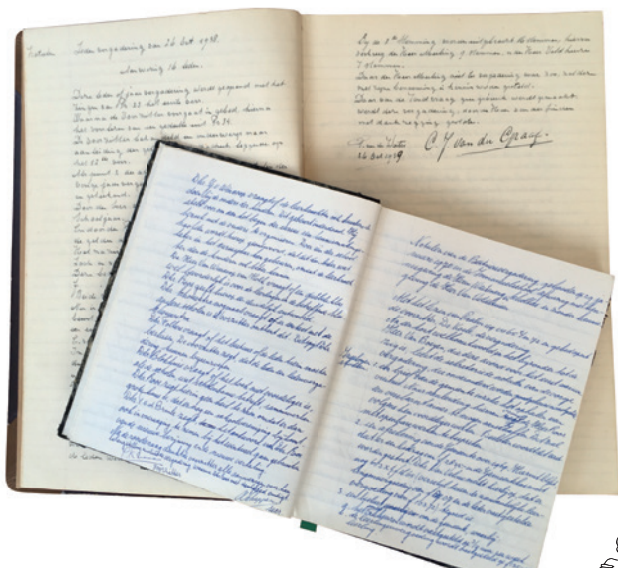
Gijs Blokhuis, Herman Boonstra, Ineke Boonstra-Mooibroek, Anne van den Born, Arna van Deelen, Marijke Franken, Nynke Gelderblom, Heleen Heimensen, Ton ten Klooster, Erna Luiten-van Duijn, Bea Oosterhuis, Henk Post, Sieds Elze Sennema, Marriet Varenkamp, Wout Visser, Gert Vos, Marthe van Vliet, Anna, Anne Louise, Dylan, Elcke, Elise, Fleur, Iris, Lars, Leonore, Milan, Mirthe, Thijn, Rhodé, Rosalie, Ruben, Thijs.

Fotografie: Joas van Beek (foto voorkant), Matthias van Bloemendaal/Raak Media (foto's bestuur en directie)

Advertenties: Nelleke Hegeman-Mekking, Meta Blanckesteijn

Vormgeving en druk: Renea Grafisch - Nijkerk

Oplage: 2.000 exemplaren

Inhoudsopgave

Wandelen op het water	3
Voorwoord	5
Onze rijkdom delen in het HSN jubileumjaar	7
Interview burgemeester Renkema	8
Ichthusschool	10
Johannes Calvijschool	14
Tijdlijn 100 jaar HSN	18
Een ochtendje Taalklas	23
Interview algemeen directeuren	24
De Hoeksteen	30
Rehobothschool	32
De Appelgaard	34
Interview 3 generaties familie Pleizier	36
Interview 4 generaties familie Worst	38
God heb ik lief	40
Maranathaschool	42
Bestuursleden	44
Interview 3 generaties, 3 scholen	48
Pedagogisch tuinman	51
100 jaar ICT binnen de HSN	52
Jubileumdag feestelijk gevierd	54
Winnaar ontwerp jubileumvlag	56

Samen werken aan toekomst- bestendige bedrijfsvoering

Herman de Wild,
Algemeen directeur/bestuurder

Administratie • Advies • Opleidingen
Huisvesting & Vastgoed • Inkoopvoordeel

Benieuwd wat wij voor u kunnen betekenen?

Onze specialisten staan voor u klaar:
(030) 30 35 000 • info@dyade.nl • www.dyade.nl

Wandelen op het water

'...Maar in de vierde nachtwake kwam Jezus naar hen toe, lopend over de zee...' (Matth 14:25)

In Mattheüs 14:22-33 lezen wij dat Jezus over het water loopt naar Zijn discipelen. Zij zijn onderweg in een scheepje en ze worstelen met wind en water. Jezus komt naar hen toe, lopend op de zee. Een mysterie, een wonder, waarmee Jezus

laat zien dat bij Hem alles mogelijk is. Dat Hij degene is die de elementen, de duistere machten en de angsten overwint. Zijn discipelen kijken vol verwondering en zeggen: 'Werkelijk, U bent de Zoon van God!'

Dit thema is gekozen als inleiding van het nieuwe strategisch beleidsplan van onze schoolvereniging. In dit jubileummagazine kijken we terug, maar tóch ook vooruit. Daar ligt de toekomst, in het Koninkrijk van God, hier en nu beginnend en uitlopend op een eeuwige toekomst.

Met deze troostvolle en positieve boodschap kunnen wij die toekomst tegemoet zien! Deze boodschap wil de HSN uitdragen in het geven van basisonderwijs volgens haar statuten, missie, visie en doelstellingen. Ja, in een wereld waarin veel vragen zijn en veel onzekerheid is. Natuurlijk: niet alles wordt meteen opgelost. Mattheüs 14 begint met de dood van Johannes de Doper... Maar uiteindelijk staan wij er nooit alleen voor en weten we dat God de macht heeft over hemel en aarde en dat wij bij Hem veilig zijn. In vers 22 lezen we: '...en meteen dwong Jezus Zijn discipelen in het schip te gaan en voor Hem uit te varen naar de overkant...'. Hij was het die de opdracht gaf, zou Hij dan niet voor hen blijven zorgen?

Vertrouwen op God en de zegen en hulp van Hem verwachten dus. Jezus zegt tot

Petrus: jij kunt het ook, lopen op het water... en hij kan het! Pas wanneer Petrus niet meer op Jezus let, maar op de wind en de golven, gaat het fout. Hij zinkt weg. Tot Jezus hem vastgrijpt.

Jezus Christus overwint hier de golven, de duistere machten. Wat een indrukwekkend beeld! Het is meteen een vooruitblik naar Zijn kruisiging en opstanding, waar Hij de opperste duisternis en dood overwint en onze zonden op zich neemt. Waarin Hij ons vastgrijpt en bevrijdt. Soms in onze donkerste ogenblikken. Dit Evangelie grijpt ons aan en motiveert ons voor het werk van elke dag. Zo worden wij door God ingezet en zijn wij in zekere zin Zijn handen. Afhankelijk van God, maar met alle mogelijkheden die Hij ons geeft en aan ons toevertrouwt. Hoe dan ook: je kunt meer dan je denkt. Je mag hoge verwachtingen hebben. Van God, maar ook van elkaar.

Wat je hoopt, verwacht en gelooft... wie je zélf kunt zijn én wat je zelf kunt doen - dat is het veld om steeds te ontdekken. Hoge verwachtingen hebben van onze God is goed! Vanuit dat beeld ook elkaar inspireren. Kinderen inspireren met positieve verwachtingen. Hierin de juiste vorm vinden, in deze wereld vol vragen en onzekerheden.

Dat is onze opdracht, passend bij het motto van de HSN: vakmanschap, verantwoordelijkheid en vertrouwen. Een opdracht voor de komende jaren!

Jan Blonk

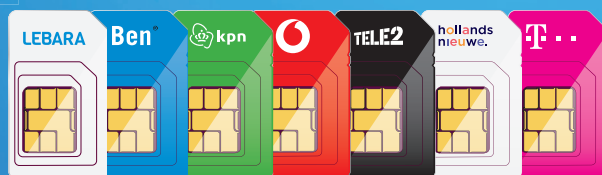

NU MET
GRATIS
POPSOCKET
T.W.V. €15*

AL VANAF
€7 P.MND

EEN ABONNEMENT VOOR UZELF OF UW KIND

OPTIE 1

Jouw eerste keus
in telecom

Oosterstraat 11 B, Nijkerk | 033-2453789

*of een ander accessoire bij inlevering van deze advertentie

**Van der Horst Vastgoed Makelaars
feliciteert HSN met haar 100-jarig jubileum.**

**VAN DER
HORST**
vastgoed • makelaars

Holkerstraat 12 - Nijkerk

033-2464050

www.vanderhorstmakelaars.nl

Voorwoord

Binnen de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk (HSN) zijn de drie V's: vakmanschap, verantwoordelijkheid en vertrouwen al jarenlang een levend motto.

Een paar jaar geleden heeft er een herbezinning plaatsgevonden op missie, visie en motto. De missie is het vaststaande deel. Het begint met:

De HSN biedt bijbelgetrouw primair onderwijs aan in Nijkerk en omgeving. Centraal daarbij staan onze verwondering en dankbaarheid voor Gods liefde die zichtbaar is in Zijn Zoon Jezus Christus, onze opgestane Verlosser.

De visie is meer tijdgebonden. De visie werkt de missie uit voor de komende jaren. Een motto wordt gebruikt om de onderdelen van de missie en de visie steeds samen te vatten. Kort gezegd: vanuit de in de missie beschreven christelijke identiteit wordt invulling gegeven aan de drie genoemde V's.

In dit voorwoord wil ik drie andere V's gebruiken: verleden, vandaag en verwachting.

Verleden

Op 18 juli 1919 werden de statuten van de schoolvereniging 'Vereniging voor Christelijk Nationaal Schoolonderwijs te Nijkerk' vastgesteld. Al snel werd de schoolvereniging aangeduid als 'Hervormde schoolvereniging te Nijkerk'. In 1973 werd middels een statutenwijziging deze naam ook officieel vastgelegd.

Waarom werd de schoolvereniging opgericht? Nijkerkerveen had al vanaf 1847 een christelijke school. In 1874 werd er een christelijke school in Nijkerk gestart. Door een kerkelijke twist (de Doleantie van 1886) kwam de christelijke school in handen van de dolerenden. Bij de hervormden was er bij de oprichting al jaren de behoefte aan een eigen school. Overigens was er tussen de bestaande christelijke school en de nieuw opgerichte HSN-school de behoefte dat ze tot in lengte van dagen vreedzaam naast elkaar zouden bestaan.

Vandaag

Nog steeds zijn er twee christelijke schoolbesturen. De Protestants Christelijke Organisatie voor opvang en onderwijs in de Gelderse Vallei (PCOGV) en de HSN. Beide besturen bestaan nog steeds vreedzaam naast elkaar. Bijzonder is dat

in 2018 de oudste christelijke school in Nijkerkerveen (De Ds. C.J. van Rootselaarschool) van de PCOGV is gefuseerd met de Johannes Calvijnschool van de HSN.

De missie die eerder genoemd is, staat nog steeds. De visie van de HSN probeert steeds opnieuw vorm en inhoud te geven aan de christelijke identiteit in de maatschappij van vandaag. Uiteraard is er ook oog voor de kwaliteit van het onderwijs. Kwaliteit en identiteit worden niet als tegenpolen gezien, maar dienen elkaar te versterken.

Verwachting

Misschien zou 'voortuitblik' als derde V logischer zijn. Maar 'verwachting' duidt ook op een voortuitblik en spreekt daarnaast ook een vorm van vertrouwen uit. En dat doen we weer vanuit de missie. Immers, vanuit het christelijk geloof weten wij dat de toekomst vastligt. Wat er ook in onze maatschappij en samenleving zal veranderen, de uiteindelijke toekomst ligt vast. Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

En juist daarom mogen we vertrouwen op het blijven bestaan van de HSN in de toekomst. De christelijke boodschap blijft bestaan. De uitdaging blijft om deze steeds weer in te vullen in begrijpelijke vormen. Maar ook daarin weten we ons nu en in de toekomst gesterkt door het vertrouwen in God.

Henk Post, voorzitter bestuur

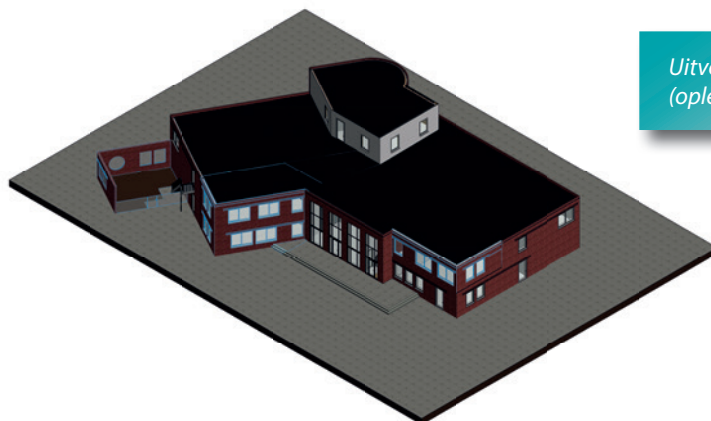
BOUWBEDRIJF BD DOPPENBERG

www.doppenbergbouwbedrijf.nl - Tel: 033 253 44 17

Nieuwbouw Maranathaschool, Nijkerk (2017)

*Impressie nieuwbouw Johannes Calvijnschool,
Nijkerkerveen (oplevering november 2019)*

*Uitvoering uitbreiding De Hoeksteen
(oplevering 2020)*

Wij feliciteren de HSN met het 100-jarig jubileum!

Onze rijkdom delen in het HSN-jubileumjaar

Als christelijke schoolvereniging wil de HSN van betekenis zijn voor de wereld om ons heen. Dichtbij, maar nu ook ver weg. In dit bijzondere jubileumjaar willen we graag de Full Primary School in Nkoma, Malawi, helpen. Tijdens een studiereis van de directeurs van de HSN naar Malawi in oktober 2018 heeft deze school namelijk grote indruk op ons gemaakt.

De studiereis van de directeurs naar Malawi valt onder de internationale variant van de herregistratiemodule 'kennis- en kwaliteitsontwikkeling'. Al bij de voorbereiding van deze studiereis werd ons duidelijk dat dit een bijzondere reis zou worden, waarbij cultuur en onderwijs door elkaar zouden lopen. Het doel van deze studiereis was het creëren van verbinding vanuit een cross-cultureel perspectief. Op de tweede en derde dag van onze reis bezochten we diverse scholen, voor zowel basis- als voortgezet onderwijs. Het was een verrassing voor ons dat we over en weer zoveel herkenning zagen. Een mission statement, een duidelijke visie op onderwijs, maar vooral zoveel herkenning in het gegeven dat wij ons werk mogen doen in afhankelijkheid van onze Vader in de hemel. 'Don't take it for granted' is een uitdrukking die we mogen leren van onze Malawische vrienden.

Zoals gezegd heeft met name één school grote indruk op ons gemaakt. De Full Primary School in Nkoma. Een school met meer dan 2000 leerlingen! Zitten er zoveel leerlingen op, omdat het zo'n mooie school is met allerlei voorzieningen? Of zijn er misschien geen andere scholen?

Nee, de leerlingen van deze school gaan graag naar deze school, omdat de leerkrachten en de directeur zeer gedreven zijn! Ze geven les met hart, hoofd en handen.

In en om de school hangt het vol met "Talular": Teaching and learning using locally available. Simpelweg een tekst bij een voorwerp dat lokaal voorhanden is. Ik kan het niet anders zien als aanschouwelijk onderwijs, een zeer rijke leeromgeving.

We hebben aan de directeur, broeder Ephraïm, gevraagd waar de meeste behoefte aan is. Meubels was het antwoord, nieuwe meubels voor onze leerlingen. De meeste kinderen zitten namelijk op de grond, omdat er niet voldoende meubilair is.

Op sommige scholen van de HSN loopt al een actie voor dit doel. We hebben al een mooi bedrag overgemaakt. Hierdoor kon een aantal klassen nieuwe meubels krijgen, gemaakt door lokale timmermannen. Maar we willen nog meer kinderen blij maken met goed meubilair. Daarom willen wij op verschillende momenten gedurende ons jubileumjaar acties voeren. Ook de collecte tijdens de jubileumsamenkomst (DV 9 oktober) is bestemd voor dit doel.

Mister Lewis is onze tussenpersoon. Hij is - ook al is hij gepensioneerd - secretaris van de theologische universiteit in Nkoma. Mister Lewis heeft ons begeleid tijdens onze studiereis. Wij hebben er alle vertrouwen in dat hij onze acties omzet in resultaten. En zoals de foto's laten zien, lukt dit al heel goed!

*Namens het directieteam,
Ineke Boonstra-Mooibroek,
directeur Rehobothschool*

INTERVIEW

Burgemeester Renkema

Wat voor werk doet een burgemeester?

Een burgemeester vergadert heel veel, overlegt heel veel, praat met een heleboel mensen. En dat doet hij, omdat de gemeente over een heleboel dingen moet beslissen. Het gaat bijvoorbeeld over waar we wegen en plantsoenen aanleggen, waar nieuwe huizen gebouwd moeten worden. Of hoe we mensen die het moeilijk hebben toch geld kunnen geven of heel soms (en dat is voor jullie ook belangrijk) vergaderen we over een nieuwe school die ergens gebouwd moet worden.

Wat voor beroep had u voordat u burgemeester werd?

O, ik ben al heel lang burgemeester. Na mijn studie heb ik eerst een paar jaar bij een provincie gewerkt. Dat heb ik bijna vier jaar gedaan en toen ben ik bijna twaalf jaar wethouder geweest. Vervolgens ben ik burgemeester geworden in een andere gemeente. Vijf jaar later ben ik burgemeester in Nijkerk geworden. Dat ben ik nu al weer iets meer dan twaalf jaar.

Waarom wilde u burgemeester worden?

Toen ik ongeveer zo oud was als jullie nu zijn dacht ik: burgemeester is wel een heel leuk vak. Je mag zo'n keten dragen en als er dan leuke dingen zijn en er iets gevierd mag worden, dan is een burgemeester erbij. En je mag je met een heleboel dingen bemoeien. Dat leek me wel leuk. Daarom dacht ik vroeger: 'Misschien word ik later nog eens burgemeester.'

Heeft u weleens een blooper gemaakt tijdens een vergadering?

Nou, een echte blooper weet ik zo niet. Maar het gebeurt wel eens dat je vergeet wat iemand anders gezegd heeft, want soms vergader je heel lang achter elkaar. Als burgemeester moet je dat eigenlijk wel onthouden, dus dat is misschien een beetje een blooper.

Op wat voor school heeft u gezeten?

Toen ik een jaar of twee was, zijn mijn ouders verhuisd naar Enschede. Daar ging ik eerst naar de kleuterschool en daarna naar een christelijke basisschool. De Prins Willemschool heette die school, vernoemd naar Willem van Oranje. Na de basisschool ben ik naar het voortgezet onderwijs gegaan. Naar het Ichthuscollege, ook in Enschede. De eerste paar jaar heb ik daar gymnasium gedaan. Uiteindelijk ben ik daar na zes jaar vanaf gegaan met mijn vwo-diploma op zak.

Hoe vond u het op school?

De basisschool vond ik wel een leuke school. Het leek helemaal niet op de scholen die jullie hebben. Wij hadden nog van die ouderwetse zwarte schoolborden, maar ik vind dat ik daar een heleboel geleerd heb. Het was geen grote school, dus we zaten maar met net iets meer dan twintig kinderen in de klas. En het was midden in de stad en dan deden we ook altijd een heleboel spannende dingen na schooltijd. En tijdens schooltijd. Ik mocht 's ochtends voor schooltijd altijd melk rondbrengen. Ik weet niet of dat nu nog gebeurt? Toen dronken een heleboel kinderen melk, want dat was gezond. Ik bracht dat dan met een aantal andere kinderen rond. Naar elke klas, in een groot krat en dan zetten we het precieze aantal pakjes melk dat nodig was in de klas.

In welk vak was u vroeger best goed en in welk vak minder goed?

Aardrijkskunde en geschiedenis vond ik leuk. En talen vond ik ook wel heel erg leuk. Frans, Duits. Ik heb nog een tijdje Latijn en Grieks gehad, maar dat vond ik wel een beetje erg ingewikkeld worden. Ik was minder goed in wiskunde en scheikunde. Dat was niet mijn ding, zeggen ze dan tegenwoordig.

Heeft u nu nog iets aan dat vak waar u goed in was?

Jawel hoor. Na de middelbare school heb ik aan de universiteit gestudeerd. Ik heb rechten gedaan en nog een andere studie. Daar is het handig dat je veel van talen af weet en daar wist ik wel het nodige van. Maar wat ook belangrijk is, is dat je een

beetje goed en logisch kunt nadenken. Volgens mij lukt dat mij nog redelijk.

Wat vindt u van de HSN-scholen?

Ja, de HSN-scholen bestaan al heel lang, hè? Precies 100 jaar dit jaar. Mensen hebben in het verleden heel erg hun best gedaan om eigen scholen te mogen hebben, omdat ze iets mee wilden geven aan hun kinderen over hoe men dacht dat het goed is om te leven. Iedereen die een bepaald idee heeft over hoe je in het leven zou moeten staan, mag in Nederland een eigen school oprichten. Dat is belangrijk vind ik. Voor de HSN-scholen geldt dat natuurlijk ook. Je doet dat met een bepaald idee, met een bepaalde gedachte. Een heleboel van jullie ouders vinden het ook heel belangrijk om dat aan jullie door te geven. En waar kan dat beter dan ergens waar je veel tijd doorbrengt overdag, namelijk op school. Maar dan moet je er natuurlijk wel voor zorgen dat als je zo'n school hebt, dat het ook een goede school wordt. Want het is wel belangrijk dat de kinderen de goede dingen leren op die scholen. De HSN-scholen zijn daar wat dat betreft heel belangrijk in, denk ik.

Wat doet u in uw vrije tijd?

Nou ja, als burgemeester heb je niet zo heel veel vrije tijd. Want het kost toch wel heel wat uren om burgemeester te zijn. Maar wat ik wel leuk vind als ik vrije tijd heb, is om dingen met onze kinderen te doen. En een beetje te sporten. Dat probeer ik zo nu en dan ook nog wel te doen, dus ik probeer een beetje te hardlopen, naar de sportschool te gaan en zo nu en dan een beetje te voetballen. Dat vind ik leuke dingen, dus als ik tijd heb, probeer ik dat te doen.

Speelt u ook weleens een game op een spelcomputer?

Heel soms, om te kijken wat voor een spelletjes onze kinderen doen. Maar ik ben niet echt veel aan het gamen, dus ik ben niet zo bezig met Mario, Fortnite of Minecraft. Bij ons thuis doen ze dat wel heel veel. Het enige wat ik af en toe doe, dat vind ik wel leuk, is een racespelletje. Ken je dat? Dan zit ik achter een groot televisiescherm en dan hebben we ook nog een heel groot stuur met een gaspedaal, een rem en een versnelling. Nou, dat vind ik wel spannend. Maar weet je wat er dan wel altijd gebeurt? Dat ik snel uit de bocht vlieg of tegen anderen op bots. Ik zie nu in elk geval wel dat mijn kinderen veel sneller zijn dan ik ben. Die hou ik niet bij hoor! En we hebben thuis ook een heleboel dingen staan die voor gamen belangrijk zijn. We hebben Playstation, Nintendo en Wii plus, geloof ik, en vast nog wel een paar dingen die ik vergeet.

Als u de hele dag met die ketting omloopt, is dat dan niet zwaar?

Nee, dat valt wel mee. Het heeft trouwens een ambtsketen. Maar kijk, zoals nu heb ik hem ook niet om. Ik doe hem alleen om bij officiële gebeurtenissen. Als er bijvoorbeeld iets geopend moet worden, of als mensen 60 of 65 jaar getrouwd zijn of als iemand 100 jaar wordt. Ik doe hem ook om bij vergaderingen van de gemeenteraad. Die duren wel een paar uur en dan heb ik hem ook altijd om om te laten zien dat het toch wel heel officieel is wat we met elkaar aan het doen zijn. Hij is gelukkig niet zo zwaar, nog geen kilo. Ik zal hem zo wel even laten zien.

Als iemand jarig is dan wens je die ook iets toe. Eigenlijk is de HSN ook jarig. Wat zou u een 100-jarige HSN toewensen?

Kijk, als je aan iemand denkt die 100 jaar is, dan denk je misschien aan iemand die oud en een beetje versleten is. Maar als ik aan de HSN denk, dan denk ik dat het een vereniging is die niet oud en niet versleten is. Die heel levendig is en dat er nog altijd een heleboel jonge kinderen met heel veel plezier naar de scholen van de HSN toe gaan. En wat ik eigenlijk hoop is dat het nog heel veel jaren op die manier zal blijven. Dus ik wil de HSN feliciteren met die 100 jaar. Dat is heel mooi dat je het zo lang hebt volgehouden. Maar zorg dat je zo vitaal en zo goed blijft als je nu bent. Dan kunnen er nog een heleboel kinderen plezier van hebben!

Leonore en Thijn, De Hoeksteen, groep 7B 2018-2019

INTERVIEW

Teun Wilgenburg

Eerste directeur Ichthusschool

1 juni 1990 - 1 september 2010

Ichthusschool, een christelijke school

Het Griekse woord 'Ichthus' betekent 'vis'. Het is samengesteld uit de beginletters van de Griekse woorden: Iesous Christos Theou Huios, Sooter; Jezus Christus, Zoon van God, Verlosser. De leerkrachten willen vanuit het vertrouwen in Jezus Christus de kinderen een fundering geven voor deelname aan de wereld van vandaag en morgen. Vandaar ook onze missie: 'Niet voor school, maar voor het leven leren wij'.

In 1990 is de Ichthusschool gestart in het 't Schulpje aan de Schulpkamp in Nijkerk. Al snel was het 'nieuwe' schoolgebouw klaar en werd het onderwijs verzorgd aan de Cornelis van Ramshorstlaan 3.

In 2017 en 2018 is er hard gewerkt aan een opknapbeurt van het gebouw met de traditionele jaren '90 bouwstijl. Zowel binnen als buiten is veel werk verricht: schilderwerk, verbetering (digitale) voorzieningen, kleuterplein en 'vergroend' schoolplein. De ontstane ruimte biedt extra mogelijkheden voor ons onderwijsaanbod (passend onderwijs, techniek, etc.), dus is er de laatste jaren stevig ingezet op de ontwikkeling van ons onderwijs met onze missie als uitgangspunt.

We hebben meester Wilgenburg geïnterviewd ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van de HSN. Hij is nu 72 jaar en woont in Nijkerk. Hij heeft drie kinderen en drie kleinkinderen. Hij houdt ervan om actief bezig te zijn met bijvoorbeeld tennissen, fietsen en fitnessen en hij gaat graag kamperen. Zijn lievelingskleur is blauw en dat komt door zijn liefde voor de Veensche Boys, waar hij 30 jaar heeft gevoetbald.

Meester Wilgenburg is na 40 jaar onderwijs met pensioen gegaan. Van die jaren is hij 20 jaar directeur van de Ichthusschool geweest. Nu, tijdens zijn pensioen heeft hij geen baan, maar doet hij wel belangrijk werk: 'Ik help mensen met geldproblemen uit de schulden. Dat is erg dankbaar werk.'

Niet alles verliep altijd helemaal goed... Als directeur maakte meester Wilgenburg ook weleens een blunder: 'Bij de opening van de Ichthusschool in 1990 was alles natuurlijk fonkelnieuw. Met een vriend die bij een bedrijf werkte dat verwarmingen van gebouwen installeerde, ging ik een kijkje nemen in de cv-ruimte. Dat is in het technieklokaal met de ladder naar de zolder. Die vriend zat aan allerlei knoppen en hendels te draaien; ik had daar geen

verstand van. De volgende morgen belde meester Hans Maat me op: de héle school stond blank.

Er was een plastic slang geknapt die vol stond met heet water. Het schoonmaakbedrijf was de hele dag bezig; de kinderen hadden die dag geen school. Dom, dom, dom!

Maar gelukkig vond meester Wilgenburg het leuk en fijn om directeur te zijn. De ouders en kinderen vonden het leuk en fijn en hij had goede leerkrachten. Het meest leuke vond hij het schoolkamp van groep 7 en 8. Elk jaar mochten alle leerkrachten mee en waren alle andere leerlingen vrij; een feestje!

Het meest bijzondere wat meester Wilgenburg heeft meegemaakt, is het volgende: 'Met Sinterklaas bedacht de OC (oudercommissie) altijd een 'act'. Ik was als directeur altijd op de hoogte. Sint kwam met de ziekenauto, de brandweer of iets dergelijks. De OC bedacht deze keer een plan om samen met de Pieten een leerkracht in het ootje te nemen. Bij het gesprek met Zwarte Piet ging het volgens mij helemaal mis. Ik lispelde dat hij die leerkracht met dat zwarte haar moest hebben. Maar hij ging maar door. Jullie begrijpen het al. Ik was zelf het haasje.

Waterpomp op vernieuwde schoolplein.

Alle ouders en leerkrachten waren al op de hoogte. Ik lachte als een boer met kiespijn. Na afloop kreeg ik nog wel applaus, dat wel.'

Meester Wilgenburg, bedankt voor uw inzet op de Ichthusschool en het interview dat wij bij u mochten afnemen. We wensen u een fijn pensioen en u bent van harte uitgenodigd om nog eens op de Ichthusschool langs te komen.

Lars R, Ruben, Mirthe, Elise,
groep 8 2018-2019

Uw duurzame installateur werkt mee aan de toekomst!

Meddens & van Ree

i n s t a l l a t i e t e c h n i e k b v

gas | water | sanitair | c.v. | airco | warmtepompsystemen
koper- en zinkwerk | dakbedekkingen | zonnepaneelsystemen

Melkrijder 4 | Nijkerk | 033 245 84 28
info@installatietechnieknijkerk.nl | www.installatietechnieknijkerk.nl

INTERVIEW

Hilbertine Bos

Wij hebben een interview gehouden met juf Hilbertine. Vanaf 1 augustus 2019 is zij de nieuwe directeur van de Ichthusschool. Wel jammer, want nu krijgen wij haar niet in groep 8.

Waarom wilt u directrice worden?

Ik wil directeur worden, omdat ik al lang iets met leidinggeven heb, bijvoorbeeld in de bijbelklas of bij badminton. Ook vind ik de band tussen school, de ouders en de kinderen heel interessant.

Wat vindt u leuker, directeur of juf?

Ik vind het eigenlijk allebei even leuk.

Wat zijn uw goede en slechte eigenschappen?

Mijn goede eigenschappen zijn: rustig, enthousiast en ik ben positief ingesteld.

Mijn slechtste eigenschap is dat ik soms iets te kritisch ben en daardoor vaak wat te hoge verwachtingen heb.

Wat wilde u als kind worden?

Als kind wilde ik graag kinderarts worden, maar toen ik ontdekte dat er bloed en biologie bij kwam kijken, ben ik op zoek gegaan naar iets anders.

Hoe oud bent u?

Ik ben 25 jaar oud.

Wat is uw lievelingsdier?

Eigenlijk houd ik niet zo van dieren, maar vroeger was mijn lievelingsdier een dolfijn.

Wat is uw lievelingskleur?

Mijn lievelingskleur is roze.

Wat is uw lievelingseten?

Mijn lievelingseten is pofkoek, dat is een soort cake met krenten en stroopsaus.

Vond u school vroeger leuk?

Ja, ik vond school best leuk. Dat kwam, omdat ik vaak spelletjes mocht doen. Maar buiten dat vond ik het ook best leuk.

Wat was uw favoriete vak op school?

Mijn favoriete vak op school was: rekenen.

Wat vindt u zo leuk aan deze school?

Ik vind deze school zo leuk, omdat het een kleine school is en dan ken je de ouders en kinderen beter.

In welke groep zou u les willen geven als u zelf mocht kiezen?

Als ik zelf mocht kiezen, zou ik voor groep 8 kiezen. Dat is ook de reden dat ik naar de Ichthus ben gekomen.

Wat zou u aan deze school willen veranderen of verbeteren?

Als ik iets mocht veranderen of verbeteren, dan zou dat het vak Engels zijn en ik zou graag willen dat het thematisch werken sterker wordt.

Zou u het leuk vinden als deze school groter was?

Ik zou het wel leuk vinden als je allemaal enkele klassen had die goed gevuld zijn.

Wat vindt u leuker, met tablets of met boeken werken?

Ik vind met tablets werken leuker, omdat je dan meer afstemming op het leren hebt.

*Anna en Elcke,
groep 7 2018-2019*

Bokkers CATERING

Oude Barneveldseweg 13
3862 WV NIJKERK

Telefoon 033-245 97 43
info@bokkers-catering.nl
www.bokkers-catering.nl

100-jaar!

de Bibliotheek
Gemeente Nijkerk
verrijkt je wereld

De bibliotheek feliciteert de HSN met dit jubileum!
Op naar een nieuwe eeuw van mooie samenwerking!

WPE

Adviseurs & Accountants

advies, accountancy,
administratie en personeelsdiensten

WPE Adviseurs & Accountants

Oude Barneveldseweg 85, 3862 PS Nijkerk
T 033 - 245 67 37, info@wpenijkerk.nl, www.wpenijkerk.nl

Johannes Calvijn school

Het is het jaar 1847. Op initiatief van Ds. C.C. Callenbach komt de christelijke school in Nijkerkerveen tot stand. Ds. Callenbach wilde de arme, onderontwikkelde bevolking van het Veen vooruit helpen en bovenal de mensen in aanraking brengen met het Evangelie. Op de eerste bladzijden van het notulenboek van 1847-1904 van de schoolvereniging staat het verslag van de oprichtingsvergadering waarin dit ook duidelijk wordt gemaakt:

'De verwaarloosde zoo zedelijke als godsdienstige toestand van de overgrote meerderheid der bewoners van het Veen was bijna een spreekwoord geworden in Nijkerk en in de nabijheid van het Veen gelegen plaatsen. Geen beduidende middelen werden aangewend, om dien toestand te verbeteren, als ware hij geheel hoop- en reddeloos te achten... en deed hem sedert lang wenschen, dat de gegoede ingezetenen van Nijkerk zich het lot der Veense bevolking mogten aantrekken.' (Bron: 1847-1997 150 jaar christelijke school in Nijkerkerveen; F. Witzel, 1997)

Verderop in de oprichtingsvergadering wordt ook duidelijk dat de school in Nijkerkerveen later goed zou passen bij de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk. De volgende bepaling wordt opgenomen: *'de School, zoo lang zij bestaat, zal beheerd worden door hartelijke voorstanders van echt Christelijk Onderwijs, naar de Hervormde leer.'*

Bouw C.J. Rootselaarschool 1921.

In de afgelopen 172 jaar is er veel gebeurd in Nijkerkerveen en is er veel veranderd in het onderwijs.

Eind jaren 50 ontstaan er grote spanningen in de confessionele Hervormde Gemeente. Na veel strijd krijgt deze gemeente een Gereformeerde Bondssignatuur. Een deel van de gemeente gaat zelfstandig verder en wordt later de Hervormde Gemeente Eben-Haëzerkerk. Ook in de school komt hierdoor een scheuring. Er wordt een schoolvereniging op Gereformeerde Grondslag opgericht die start in het gebouw naast de Hervormde Kerk. Er was nu niet één, maar er waren twee christelijke scholen in Nijkerkerveen die vanuit strijd en verschil in identiteit zijn ontstaan. De schoolstrijd van 1956-1960 in Nijkerkerveen heeft veel stof doen opwaaien. De plaatselijke, regionale en zelfs landelijke bladen schreven er uitvoerig over. In december 1967 zorgt een brand in het gebouw naast de Hervormde Kerk, waar de School met de Bijbel is ondergebracht, ervoor dat alle Veense kinderen toch weer onderdak krijgen in het schoolgebouw dat inmiddels C.J. van Rootselaarschool heette. Uiteindelijk wordt in 1968 de Johannes Calvijn school in gebruik genomen en stopt de samenwoning van beide scholen.

Bouw Johannes Calvijn school 1967.

Eerste schooldag Johannes Calvijnsschool 1969.

Eerste schooldag Johannes Calvijnsschool 1971 of 1972.

Rond het jaar 2010 werd er weer nagedacht over een schoolgebouw. De wens was om in het centrum van Nijkerkerveen een gebouw neer te zetten waarin de twee scholen onder één dak zouden komen, samen met het dorps huis en de bibliotheek. In de tijd van bouwplannen werd er tussen de scholen veel overlegd. Hoe zou de school eruit zien, maken we twee voordeuren of kunnen we door één deur...

Eerste steenlegging 2018.

Eind 2017 kwam het verzoek om de C.J. van Rootselaarschool te laten fuseren met de Johannes Calvijnsschool om het dorp één christelijke en toekomstbestendige school te bieden. De fusiebesprekingen gingen in een stroomversnelling, juist om dit samen te laten lopen met de nieuwbouwplannen die al in een vergevorderd stadium waren.

Op 1 augustus 2018 zijn de scholen gefuseerd en is de oude Johannes Calvijnsschool gesloopt om plaats te maken voor de nieuwbouw.

In januari 2020 begint de Johannes Calvijnsschool in een nieuw gebouw, geschikt voor de toekomst onder een nieuwe naam. De nieuwe naam willen we geven om het verleden, waarin een stukje verdriet ligt, te begraven en samen te bouwen aan de verdere ontwikkeling van het onderwijs en de christelijke identiteit aan de kinderen in Nijkerkerveen.

Bouw nieuwe school 2019.

Tijdens de fusiebesprekingen stond er in de nieuwsbrief: 'Samen hart voor de kinderen, samen hart voor Nijkerkerveen'. Het typeert de start zoals in de oprichtingsvergadering is genotuleerd, alleen dan in hedendaags Nederlands.

In deze 172 jaar hebben veel kinderen een christelijke school in Nijkerkerveen, de C.J. van Rootselaarschool of de Johannes Calvijnsschool, bezocht. Allen mochten ze onderwijs ontvangen vanuit het christelijk geloof. Hoe het onderwijs er precies heeft uitgezien in de eerste periode is niet bekend. Waarschijnlijk wordt het gekarakteriseerd door twee woorden: praktisch en christelijk.

Kinderen die op dit moment in Nijkerkerveen op school zitten, hebben oud-leerlingen geïnterviewd. Hoe was het om jaren geleden op één van de christelijke scholen in het Veen te zitten? Terugkijkend mogen we herinneringen koesteren en daarbij, voortbordurend op het verleden, plannen maken voor de toekomst waarin we nog steeds praktisch en christelijk onderwijs willen geven aan de kinderen in Nijkerkerveen.

INTERVIEW

Donny van de Beek

**Oud-leerling voormalige C.J. van
Rootselaarschool (door fusie nu
Johannes Calvijnschool)**

Hoe vond je het om hier op school te zitten?

Ik vond het wel leuk. Ik heb een leuke tijd gehad, met leuke kinderen in de klas. Ik kijk terug op een rustige, mooie tijd.

Wat was je leukste vak op school?

Ik vond gym wel leuk, maar dat vinden de meeste leerlingen leuk.

Hoe was jij vroeger op school?

Ik was eigenlijk wel een rustige jongen, maar soms zei ik weleens wat.

Wat is je leukste herinnering?

Ik vond kamp wel heel leuk en schoolvoetbal ook en toen hadden we ook gewonnen.

Was je vroeger ook al zo goed als nu?

Ik kon vroeger ook al best goed voetballen, maar nu kan ik het wel beter, ook omdat ik veel heb getraind en er hard voor heb gewerkt.

Vind je het leuk om nu nog in het Veen te wonen?

Ja, lekker rustig, maar ik slaap ook wel vaak in Amsterdam als ik vroeg moet trainen.

Had je leuke docenten op school?

Ja, heel leuke docenten. Ik heb meester Gertjan gehad en nog wel een paar.

Vond je het moeilijk om school en Ajax te combineren?

Ja, vooral toen ik klein was, was ik veel weg. Als ik uit school kwam, moest ik meteen weer gaan om te trainen.

Vond je het leuk om te leren?

Ik vond het niet heel leuk om te leren, omdat ik niet heel slim was.

Wat wou je vroeger worden?

Profvoetballer of bij mijn vader in de kippen werken.

Dylan en Iris, groep 7A 2018-2019

Alina Teunissen

Oud-leerling Johannes Calvijnsschool

Op welke school heeft u gezeten?

Alina Teunissen heeft op de Johannes Calvijnsschool gezeten.

Welke leeftijd heeft u?

Ik ben zestig jaar oud en heb vanaf het begin op de Calvijn gezeten.

Wat is er anders dan vroeger?

Vroeger moest je vanaf je zesde naar school, omdat er nog maar zes leerjaren waren.

Waarom de Calvijnsschool?

Mijn ouders hebben voor de Johannes Calvijn gekozen, omdat de school een christelijke identiteit had.

Wist u vroeger al wat u wilde worden?

Ik wist vroeger nog niet wat ik wilde worden, maar ik ben uiteindelijk kapster geworden.

Vond u het fijn op school?

Ik heb goede en leuke schooljaren gehad op de Johannes Calvijnsschool.

Lucilla en Jorrit, groep 8A 2018-2019

Welke verschillen zijn er volgens ons met vroeger?

Wij werken nu in projecten en daar zijn wij heel trots op! Wij doen nu ook meer met een digibord, dus een verschil is dat ze vroeger minder techniek gebruikten.

Sander van Soeren

Oud-leerling Johannes Calvijnsschool

Hoe lang geleden zat u op de Johannes Calvijnsschool?

Ik zat daar op school in 1971.

Waarom zat u daar op school?

Mijn ouders kozen deze school.

Wat vond u leuk aan de Calvijnsschool?

Het was een grote en heel gezellige school.

Welke leraren heeft u gehad?

Ik weet nog een aantal namen, namelijk juffrouw Van der Vlies, meester Bos, meester Van de Brink.

Welke vakken heeft u gehad?

De normale vakken zoals rekenen, lezen en taal.

Wat was uw lievelingsvak?

Ik vond godsdienst heel leuk, omdat je dan gewoon kon luisteren.

Waarom vond u het wel of niet leuk op school?

Ik vond het niet per se leuk of niet leuk; ik moest gewoon naar school.

Had u vaak straf?

Ja, ik had zeker weleens straf.

Wat wilde u later worden?

Ik heb er niet heel erg over nagedacht, maar ik dacht boer.

Rosalie en Thijs, groep 8B 2018-2019

Tijdslijn 100 JAAR HSN

Met dank aan de redactie van jubileumuitgave ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk. Veel informatie uit deze tijdbalk is gebaseerd op die uitgave.

1917

Sinds de Franse tijd waren er in Nederland twee soorten scholen: openbare (die door de overheid werden gefinancierd) en bijzondere (die uitgingen van diaconieën en stichtingen). Christelijke scholen vielen in de laatste categorie. Bij de grondwetswijziging van 1917 werd echter vastgelegd dat het bijzonder onderwijs recht had op dezelfde financiële steun van de overheid als het openbaar onderwijs.

1921

Er wordt gezocht naar een goede locatie voor de te bouwen school van de vereniging. Twee locaties komen daarvoor in aanmerking: aan de Spoorstraat en aan de Brink. Die laatste was weliswaar rustiger, maar het terrein was 'hoekig en scheef' zo luidde het oordeel. De keuze valt op de Spoorstraat, maar dit wekt bij sommigen fel verzet op. In de Nijkerkse Courant verschijnen ingezonden stukken van voor- en tegenstanders die op elkaar reageren, vaak op heel creatieve manieren.

Een tegenstander:

"Ik heb niets tegen de Hervormde School. Alleen weet ik ook geen ander rijmwoord dan apekool. En of de school een vloek zal wezen zal de tijd leeren. Ik wil liever niet profeteeren. De parkbewoners zullen stellig wel eens vloeken. Als ze de steenen uit de tuin gaan zoeken, door de lieve jeugd er in gesmeten."

Reactie van een voorstander:

"Dus laat haar [de school] aan de Spoorstraat komen. De rust wordt waarlijk niet benomen. Een welgevoeg'lijk mensch, die gaat niet vloeken Als hij soms naar een steen moet zoeken. Bij voor- of onder tegenspoed. De School komt waar ze wezen moet. Mijnheer Redacteur voor altijd mijn dank. Dat lang nog weergalme: kindergeklank!"

1917

1919

1921

1922

1919

Hoewel er in Nijkerk al een christelijke school was (uitgaande van de Vereniging voor Gereformeerd Schoolonderwijs te Nijkerk), nam de behoefte aan een hervormde school toe. Deze behoefte werd versterkt door de kerkstrijd waarbij de Gereformeerde kerk ontstond uit de Hervormde kerk (de Doleantie). Zo kwam het dat op 17 juli 1919 de statuten van de 'Vereniging voor Christelijk Nationaal Schoolonderwijs te Nijkerk' werden vastgesteld door het eerste bestuur. Dit

bestuur bestond uit de heren: G. Cozijnsen (voorzitter), P. v.d. Water (secretaris), N. Demmer (penningmeester), Joh. v. Hell, J. Aarts, B. Kamphorst en J. van Aller.

1922

Op 1 mei 1922 werd de school dan eindelijk feestelijk geopend. Van 9.00 tot 12.00 uur konden de ouders de school bezichtigen. Om 14.00 uur was het tijd voor de 'indeling der klassen en uitdeling van versnaperingen'. Alle 175 leerlingen kregen bovendien een passende Bijbeltekst mee. 's Avonds vond om 19.00 uur de officiële openingsdienst plaats in de Grote kerk die werd geleid door ds. A.F.P. Pop. De tekst van de preek was natuurlijk Spreuken 22 vers 6: 'Leer den jongen de eerste beginselen naar den eisch zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken'.

Ondanks alle tegenwerking gingen de plannen door en werd de locatie aan de Spoorstraat gehandhaafd. En op 3 oktober 1921 werd begonnen met de bouw van de school die als naam kreeg: 'Nederlands Hervormde School Spreuken 22:6'. Deze naam werd praktisch niet gebruikt. Meestal sprak men van 'Spoorstratschool', 'Hervormde School' of zelfs van 'Poppeschool' naar de nieuwe voorzitter van het bestuur, ds. A.F.P. Pop.

Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk.

Het Bestuur der Vereen. voor Chr. Nat. School-onderwijs, heeft de eër U mede te deelen dat de eerste steenlegging zal plaats vinden D.V. Vrijdag 18 Nov. 1921, des namiddags om 3 uur.

U wordt tot het bijwonen dezer plechtigheid uitgenoodigd.

Namens het Bestuur:
Ds. POP, Voorzitter.
P. v. d. WATER, Secretaris.

1953

De school aan de Spoorstraat kreeg een nieuwe officiële naam: de Eben-Haëzerschool. Dat betekent: tot hertoe heeft de Heere ons geholpen.

1968

Door de voortdurende groei van Nijkerk kwam er meer behoefte aan scholen. In 1968 werd daarom de Immanuëlschool aan de Dennenlaan in gebruik genomen. De naam van de school betekent: God met ons!

1940-1945

1940-1945

De bezettingsjaren 1940-1945 waren zorgelijke jaren voor het bestuur, het hoofd van de school (J. v.d. Linden), zijn personeel en de kinderen. Van september 1944 tot juni 1945 kon de school niet worden gebruikt. In april 1945 werd de school ook nog eens beschoten. Door de spontane hulp van velen kon het schoolgebouw weer in oude glorie worden hersteld. Ondanks alles werden er op 1 april 1945 66 nieuwe leerlingen aangemeld, waarmee het totale leerlingenaantal op 375 kwam.

1950

1950

Het stijgende leerlingenaantal van de Spoorstratschool maakten plannen voor de bouw van een tweede school noodzakelijk. Het aantal leerlingen was in 1949 tot 425 gegroeid. De secretaris van het bestuur schreef dan ook in zijn verslag: 'Met onze school is het als met de broek van die jongen, die zo hard groeit. Drie maal kon moeder er een stuk in zetten, maar nu heeft moeder er geen goed meer voor!' Het perceel aan de Brink bleek nog beschikbaar te zijn en op 10 mei 1950 werd de eerste steen gelegd. Op 4 september 1950 werd de tweede Hervormde school officieel geopend. De school kreeg de naam 'Rehoboth', wat betekent: de Heere heeft ons ruimte gegeven.

Nijkerk, 8 Aug. '50

De Heer R. Blokhuis
Dorpsweg 25
Hert

Hierbij berichten we U, dat Heer zoon Gijbert overwacht wordt aan de Rehobothschool aan de Brink op Dinsdag 5 Sept. a.s. zinsgens te 8.45

Het Bestuur der Nieuw Scholen

Deze brief ontving de heer Blokhuis in augustus 1950 om zijn zoon Gijts uit te nodigen voor zijn eerste schooldag als leerling op de nieuwe Rehobothschool.

1973

Om spraakverwarring over de naam van de vereniging te voorkomen, werd bij de statutenwijziging in 1973 de naam van de schoolvereniging definitief veranderd in 'Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk', ook wel afgekort tot HSN.

1981

In voorbereiding op de komst van de basisscholen fuseerde in Nijkerk de 'Vereniging van Christelijk Kleuteronderwijs' met de besturen van 'Protestants Christelijk Onderwijs' en de 'Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk'.

1990

Met de komst van de wijk Corlaer groeide de behoefte aan een school aldaar. Dat werd de Ichthuschool. Tijdens de bouw van de school, werden de lessen gegeven in 't Schulpje aan de Schulpkamp in Nijkerk. Maar gelukkig was het 'nieuwe' schoolgebouw snel klaar en konden de lessen aan de Cornelis van Ramshorstlaan beginnen. Het Griekse woord 'Ichthus' betekent 'vis'. Het is samengesteld uit de beginletters van de Griekse woorden: Iesous Christos Theou Huios, Sooter; Jezus Christus, Zoon van God, Verlosser.

1993

Door wijzigingen van de opheffingsnorm voor scholen kwamen veel kleine scholen in gevaar. Dit had veel fusies van scholen en schoolbesturen tot gevolg. De HSN kreeg hier ook mee te maken. Zo fuseerde de Eben-Haëzerschool op 1 augustus 1993 met de Rehobothschool.

1973

1974

1981

1985

1990

1993

1974

In 1974 werd in de toen nieuwe wijk Paasbos de Maranathaschool opgericht. Die naam is zowel een getuigenis als een gebed: 'Jezus komt terug!', maar ook: 'Jezus, kom terug!'

1985

In 1985 ging de nieuwe Wet op het Basisonderwijs in. Dit betekende een grote verandering in ons onderwijssysteem. De Lagere school en de Kleuterschool werden samengevoegd tot de Basisschool voor leerlingen van 4-12 jaar. De klassen verdwenen en er kwamen groepen voor in de plaats. De kleutergroepen werden groep 1 en groep 2. Klas 1 werd groep 3 enzovoort tot en met klas 6 die vanaf nu groep 8 werd genoemd. Om dit te vieren kregen alle leerlingen van toenmalige minister Deetman van Onderwijs een geel koffertje met informatie over de nieuwe basisschool.

Kort na het uitdelen komt in het nieuws dat de tassen het giftige cadmium bevatten. De tassen moeten worden ingeleverd, maar niet iedereen doet dat.

1996

Het schoolbestuur van de Johannes Calvijnsschool in Nijkerkerveen zoekt aansluiting bij de HSN. Dit had te maken met de complexiteit die het besturen van een school in steeds grotere mate met zich meebrengt. Dit leidt tot een bestuurlijke fusie. De leerlingen van de Johannes Calvijnsschool ontvingen ter herinnering aan deze fusie een kleurige etui.

1998

De Immanuëlschool fuseert met de Maranathaschool. Het betreft een interne fusie, net als die tussen de Eben-Haëzer en de Rehobothschool. Onder het motto: groot waar mogelijk, klein waar nodig.

2009

Het permanente schoolgebouw van De Hoeksteen is klaar en de ongeveer 50 leerlingen nemen het gebouw in gebruik. De school groeit verder en heeft inmiddels ongeveer 400 leerlingen. Er is toestemming voor uitbreiding van het permanente gebouw met 220 m². Tot die tijd staan er zes noodlokalen op het plein.

1994

1996

1998

2000

2008

2009

1994

Met ingang van 1 augustus 1994 vond er een bestuurlijke fusie plaats tussen de 'Vereniging voor Protestants Basisonderwijs Appel-Driedorp en Omstreken' en de HSN. Deze fusie vond plaats om het zelfstandig voortbestaan van De Appelgaard met 85 leerlingen mogelijk te maken. De buurtfunctie van de school voor het buurtschap Appel-Driedorp bleef zo behouden.

2000

Door veranderende regelgeving wordt meer specifieke deskundigheid vereist van bestuursleden. Het bestuur wil deze werkzaamheden voor een groot deel in handen leggen van een functionaris, ondersteund door een secretaresse en externe partijen, zoals een administratiekantoor. Er wordt besloten een bovenschoolse structuur op te zetten binnen de HSN. Als bovenschools directeur wordt benoemd de heer Jan Blonk, die daarvoor directeur was van de Rehobothschool.

2008

Basisschool De Hoeksteen mag gebouwd worden in De Terrassen, de jongste uitbreidingswijk van Corlaer. De school begint in een klein complex van noodlokalen, ongeveer op de plaats van de huidige BONI-vestiging.

2016

Er vindt een bestuurlijke fusie plaats met Stichting Christelijke Peuterspeelzaal De Triangel. Als gevolg daarvan hebben de HSN en Stichting De Triangel hetzelfde bestuur. Inmiddels zijn er in vijf HSN-scholen locaties van De Triangel gevestigd.

2018

Stichting PCO Gelderse Vallei verzoekt de HSN om een fusie tussen de C.J. van Rootselaarschool en de Johannes Calvijnsschool in Nijkerkerveen. De realisatie van deze fusie verloopt dankzij goed onderling overleg heel voorspoedig. Op dit moment verblijft de fusieschool in het gebouw van de C.J. van Rootselaarschool die tijdelijk is uitgebreid met noodlokalen.

2019

Er is begonnen met de bouw van een nieuw voorzieningencluster in Nijkerkerveen. Hierin zullen plaats krijgen: de basisschool, het dorpshuis en de bibliotheek. De bouw verloopt voorspoedig en de verwachting is dat het gebouw eind 2019 zal worden opgeleverd.

2016

2017

2018

2019

2017

Het oude gebouw van de Maranathaschool maakt plaats voor een volledig nieuw gebouw. Het is op maat gemaakt voor het onderwijs van de Maranathaschool en voorzien van alles wat nodig is om er een fris en modern gebouw van te maken.

2019 en verder

100 jaar na oprichting is de HSN een vereniging met een duidelijke eigen identiteit. Nog altijd staan daarbij centraal onze verwondering en dankbaarheid voor Gods liefde die zichtbaar is in Zijn Zoon Jezus Christus, onze opgestane Verlosser. De aangesloten scholen bloeien. Zij hebben elk een eigen motto onder de HSN-vlag en hebben op dit moment samen ruim 1400 leerlingen onder hun hoede. De schoolvereniging is financieel gezond en mag maatschappelijk van betekenis mag zijn in Nijkerk onder het motto: Vakmanschap, Verantwoordelijkheid, Vertrouwen.

Een ochtendje Taalklas

De schooldag begint met een inloopkwartiertje, maar de leerlingen van de Taalklas zitten allemaal al op tijd klaar voor de les van juf Ingrid en juf Rinske. Ze vinden school leuk en kunnen niet wachten om nieuwe dingen te leren.

Aan het begin van de ochtend wordt met behulp van een houten kalenderklok vastgesteld welke dag en welke datum het is. Er wordt een lied gezongen over de maanden, gevolgd door een gesprek over de seizoenen en het weer. Daarna kijken ze samen op het digibord naar een nieuwsitem over Maarten van der Weijden die de Elfstedentocht heeft uit gezwommen. Een van de jongens wil weten of het koud is in IJsland? Juf Ingrid kijkt even verbaasd. De jongen vraagt door: "Ja, want hij gaat in IJsland zwemmen, toch?" De juf: "Nee, hij ging zwemmen in Friesland." Maar dan schiet ze in de lach. Ze realiseert zich waar de verwarring vandaan komt en legt uit: "Friesland komt niet van vriezen en kou, maar het is de naam van een provincie. Net zoals jouw naam 'bloem' betekent, maar jij bent geen bloem." Juf Rinske laat op het digibord een kaart van Nederland zien en wijst aan waar Friesland en Gelderland (met Nijkerk) liggen. Bij het doorpraten over het nieuwsitem wordt regelmatig verwezen naar eerdere lessen: "Zie je die pet en die hoed? Daar hebben we het gisteren over gehad." Als het nieuwsitem is afgesloten, legt juf Rinske uit wat ze de rest van de ochtend gaan doen.

Het programma van de Taalklas voorziet ook in thema's waarbij de kinderen aan de hand van spullen doorpraten over een onderwerp. Vandaag heeft juf Ingrid het met een groepje over wondverzorging. Ze laat onder meer verband, jodium en pleisters zien. Juf Rinske heeft het over kleding. Zij laat diverse kledingstukken zien, zoals een trui, een broek en een jas. De kinderen kunnen het allemaal vasthouden en ondertussen leren ze allerlei nieuwe woorden. Dan haalt juf Rinske een speel-elastiek tevoorschijn. Tijdens het springen worden ook

nieuwe woorden geleerd, zoals: elastiek, springen, erop, eraf en ertussen. Leerling Sarah zegt dat ze dat zo leuk vindt aan de Taalklas: "We hebben heel mooie speeltjes en de juffen zijn eerlijk en kunnen in alles helpen!"

De juffen doen hun werk met veel plezier. Rinske: "Je moet alles uitleggen. Met veel gebaren, plaatjes en filmpjes. Veel meer dan in een gewone klas." Ingrid: "En er zitten veel meer cultuurverschillen in één klas en je moet elkaar toch allemaal accepteren." Rinske: "De samenwerking en de groei die we zien bij de kinderen is echt het mooiste van dit werk!"

Sinds 2016 biedt de Rehobothschool onderdak aan de Taalklas. Een initiatief waarbij kinderen die korter dan een jaar in Nederland wonen of vluchteling zijn, extra ondersteuning krijgen op het gebied van de Nederlandse taal en cultuur. Dankzij een intensief lesprogramma van vijf dagen per week, krijgen de kinderen een goede basis om het reguliere basisonderwijs te kunnen volgen. De extra kosten voor deze ondersteuning wordt onder andere gesubsidieerd door de gemeente Nijkerk en de overheid.

INTERVIEW ALGEMEEN DIRECTEUR EN OPVOLGER

Vooraf herkenning bij overdragen stokje algemeen directeur HSN

Ze herkennen veel in elkaar. In hun achtergrond (waar hard werken en doorzetten de norm was), in de hobby's die ze hebben en nu ook in hun werk. Want waar Jan Blonk binnenkort afscheid neemt als algemeen directeur van de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk (HSN), staat Marco van der Zwaard klaar om het stokje van hem over te nemen. Als ze in gesprek gaan, gaat het al snel over het mooie van het werken in het christelijk onderwijs en wat je daar als algemeen directeur aan toe kunt voegen.

Met de ontwikkeling van kinderen moet je soms ook geduld hebben.

Jan: 'Ik vind het heel mooi werk. Dat heeft ook wel een beetje met mijn persoonlijkheid te maken. Ik ben aardig creatief en een mensen-mens. En in dit werk komen heel veel dingen samen waarbij je dat kunt inzetten. Daarnaast ben ik afkomstig uit een middenstandsgezin en moest ik al jong mee helpen in de zaak. Daardoor ben ik vrij commercieel ontwikkeld en dat is ook een kant die je heel goed kunt toepassen in deze baan. Het is zo integraal; als algemeen directeur heb je te maken met onderwijs, personeel, contracten, gebouwen, geld. Je kunt alles met alles verbinden.'

Dat is heel herkenbaar voor Marco. Ook hij is gevormd door zijn jeugd. 'Ik ben opgegroeid in Boskoop, een boomkwekersdorp, dus die down-to-earth mentaliteit, het ondernemende, het willen realiseren van dingen die er echt toe doen, dat herken ik wel. En dat kan inderdaad in dit werk op een heel mooie manier, door met mensen samen te werken en te bouwen.' Ook de creativiteit van Jan herkent Marco bij zichzelf. 'Het bedenken van iets wat er nog niet is. Ik heb een grenzeloos geloof in dat dingen kunnen. Zelfs als het lijkt dat iets niet kan, dan houd ik er toch nog net iets langer aan vast om te zien of het alsnog wel kan. Misschien op een andere manier, linksom of rechtsom.'

Dat vasthoudende zien ze ook terug in hun vrijetijdsbesteding. Allebei brengen ze graag tijd door met hun gezin. Jan is getrouwd, vader van vier kinderen en opa van acht kleinkinderen. Marco is ook getrouwd en vader van een zoon. In het najaar hoopt hij een tweede zoon te ontvangen. Beide jongens zijn geadopteerd uit Zuid-Afrika. Jan en Marco zijn allebei graag actief bezig, met muziek maken, met sporten of met een van hun andere hobby's. En die vragen ook vaak geduld en doorzettingsvermogen.

Marco: 'Dat heb ik vroeger wel meegekregen: je gaat ergens voor en dan is dat niet per se in een dag af. Goede dingen komen langzaam, heb ik ontdekt. Sommige dingen regel je snel, omdat dat nodig is of omdat je er enthousiast over bent. Voor andere dingen moet je gewoon geduld hebben, omdat het tijd nodig heeft om sterker te worden.'

Jan: 'Dat is ook zo bij de HSN. De cultuur die we nu hebben,

is ook langzaamaan gegroeid tot wat het nu is. Een cultuur van ruimte en vertrouwen, een van de drie V's uit het motto van de HSN (vakmanschap, verantwoordelijkheid en vertrouwen). Als je daar maar steeds met elkaar naar kijkt en dat met elkaar probeert in te vullen, dan ontstaat zo'n cultuur. Ik vind het heel belangrijk dat die cultuur blijft. In alle lagen van de organisatie.'

Marco: 'Ja, op het niveau van de organisatie gaat het dan over cultuur, maar het geldt net zo goed voor de ontwikkeling van kinderen, waarbij je soms ook geduld moet hebben. Je zet dingen in, maar niet alles resulteert gelijk. Soms moet je het echt de tijd geven dat kinderen ergens in gaan groeien, ergens beter in gaan worden. Voor mij is onderwijs simpel gezegd: zorgen dat kinderen ergens beter in worden en dat ze allerlei heel rijke ervaringen meemaken op school waarin en waardoor ze kunnen groeien. Dat ze de basisvaardigheden goed leren en daar gaandeweg beter in worden, maar dat ze ook als persoon zelfstandigheid ontwikkelen en een houding om te kunnen samenwerken en dat ze die onderzoekende houding van een kind vast weten te houden. Dat zijn langdurige processen.'

Jan vult aan: 'En dat leerlingen leren hun talent te ontdekken. Ze moeten vooral leren wie ze zijn en wat ze kunnen en hoe ze met een positieve houding in het leven kunnen staan. Dat vind ik echt het belangrijkste wat je een kind zou kunnen meegeven.'

Dat is Marco ook opgevallen in het strategisch beleidsplan van de vereniging. 'Het plan is gericht op goed en betekenisvol onderwijs, op die persoonsvorming van kinderen. Ik heb nu nog niet het idee dat er binnen de HSN snel iets moet gaan veranderen. Ik zou de professionele cultuur en sfeer die er nu is heel graag willen bewaken en ook willen kijken of die sterk genoeg is om deze weer verder te brengen. Dat wil ik gaan ontdekken en daarom wil ik eerst graag de scholen in en de mensen zien en spreken.'

Jan ziet daar een spannend element in voor Marco. 'Je bruist van de energie en je gaat rondkijken in de organisatie, maar wat ga je nu doen en wanneer ga je op je handen zitten? Het is vaak moeilijker om op je handen te gaan zitten, dan om wat te doen. Natuurlijk mag je zelf je ideeën hebben en ventileren,

*Het is vaak moeilijker om op je handen te gaan zitten,
dan om wat te doen.*

maar dingen moeten ook kunnen ontstaan. Een bodem creëren waarop dingen kunnen ontstaan is vaak moeilijker, maar dat zien en op een goed moment gebruiken, is ook heel mooi!’

Marco: ‘Ik geloof er heilig in dat het een rol van een leidinggevende is - of dat nu de directeur of de algemeen directeur is - om de ander te stimuleren en te ondersteunen om het zelf te doen. Ik geloof in het vermogen van mensen om dingen uiteindelijk met elkaar op te lossen. De rol van leidinggevende staat ten dienste van het personeel, want uiteindelijk werken zij in die school en staan zij in die klassen. Het wordt mijn taak ervoor zorg te dragen dat de teams hun werk met elkaar goed kunnen uitvoeren en daarin zie ik een overlap met mijn huidige functie als adviseur. De uitdaging in mijn nieuwe functie is de bevoegdheid en de eindverantwoordelijkheid. In mijn huidige functie denk ik mee over de ontwikkeling van besluiten, besluitvormingsprocessen en ontwikkelingsprocessen. Straks moet ik van tijd tot tijd ook een besluit nemen. Dat is nieuw. Ook nieuw is het meedenken vanuit de verantwoordelijkheid voor de lange termijn van een organisatie. Ik zal vanuit de rol van werkgever leren denken en me afvragen hoe je goede mensen aan je weet te binden. En hoe je heel gedreven mensen helpt hun grenzen te bewaken. Ik wil in ieder geval heel erg zuinig zijn op de mensen die hun werk met hart en ziel doen en ervoor zorgen dat ze dat kunnen blijven doen.’

‘Dat vind ik het mooie van dit moment. Ik heb heel veel respect en waardering voor de manier waarop Jan de afgelopen jaren dit werk heeft gedaan. Om te zien hoe die hele functie en die hele vereniging om Jan heen is gegroeid. Nu doet hij een stap opzij en krijg ik een soort jas aangereikt en ik moet gaan ervaren of die jas mij past, of het een jas is die moet blijven of dat het misschien iets heel anders moet worden. Dat ervaar ik echt als de grote uitdaging voor de HSN: hoe gaan we verder, hoe gaan we verzilveren wat er de laatste jaren allemaal is ingezet, wat uit zich al nu en wat is er nodig om het te behouden en weer verder te brengen? Want wat er nu is neergezet, is goed voor nu, voor vandaag en morgen, maar op het moment dat je als vereniging honderd jaar bestaat, kijk je ook verder. We hadden het eerder al over het mooie en het belang van langdurige dingen: wat is er over tien jaar nodig?’

Jan reageert: ‘Ik vind het nu een heel mooi moment om mijn taken aan jou over te dragen. Alle scholen hebben een directeur, de resultaten zijn voldoende, de gebouwen zien er goed uit en ook voor de toekomst zijn alle bouwplannen geregeld. Financieel kunnen we doen wat we nodig vinden, dus er zijn een heleboel goede uitgangspunten waardoor jij gelijk op de inhoud verder kunt. Daar is heus nog wel wat te doen en ik weet zeker dat jij je ideeën wel hebt om daarin verder te gaan. Enne, dat ga ik graag zien!’

De HSN viert haar 100-jarig bestaan. In die honderd jaar is er veel veranderd in de wereld en in onze maatschappij. Jan Blonk is al 30 jaar aan de vereniging verbonden, waarvan 19 jaar als algemeen directeur. Welke veranderingen binnen de HSN heeft hij in die tijd meegemaakt?

‘Ik denk dat de levensbeschouwelijke identiteit van de HSN altijd sterk de aandacht heeft gehad van het bestuur en de directies. De benoeming van personeel is daarbij heel belangrijk, omdat de mensen voor de klas de identiteitsdragers zijn. In die selectie zijn we altijd heel erg zorgvuldig geweest. Wat daarbij wel is veranderd, is dat we vroeger eigenlijk alleen keken naar het kerkgenootschap, je zou kunnen zeggen naar het etiketje. Tegenwoordig is er meer ruimte om te kijken naar wat mensen echt zelf belijden en geloven en of dat past bij de HSN-identiteit, ook als de kerkelijke kleur misschien wat anders is. Ik denk dat dat goed is, want ik vond dat ook weleens een spanningsveld waardoor we mensen niet benoemden die eigenlijk heel goed bij ons zouden hebben gepast. Dat is wel een verandering.

De tweede verandering is dat het bestuur vroeger de onderwijsmethoden kon checken en screenen op identiteit. Dat deed het bestuur ook heel trouw. Maar dat is nu niet meer te doen met alle digitale materialen en alles waar je op kunt klikken. Ik heb altijd gezegd: als wij leerkrachten hebben die wij vertrouwen - omdat wij ze hebben benoemd en in ze geloven -, dan moeten wij ook aan hen toevertrouwen hoe ze daarmee omgaan.

En verder is de maatschappij ook wel veranderd. De verzuiling is afgenomen, dat zie je in alle lagen van de maatschappij, maar ook in de school, bij de leerkrachten en bij het bestuur. Er is iets meer ruimte gekomen, maar wel met behoud van de kernidentiteit. Dat is echt mijn mening. Die kernidentiteit

De tijd is wel veranderd, maar God is dezelfde.

van wie de Heere Jezus Christus voor ons is, dat Hij voor onze zonden is gestorven en opgestaan en dat wij door Hem mogen leven. Dat grote geschenk, dat Evangelie, dat is al die jaren door beleden en dat moet ook blijven in de toekomst. Dat is ook wat ons echt bindt aan de Drie Formulieren van Enigheid. Ik denk dat het heel belangrijk is dat wij met die identiteit midden in de maatschappij staan. En dat dat geluid ook nu blijft klinken. Zoals een van de predikanten het onlangs zei: 'Misschien zijn jullie wel het grootste evangelisatie-instituut van Nijkerk.' Dus ik denk dat het belangrijker is dan ooit in deze samenleving. En ik heb het daarbij zelden meegemaakt dat mensen ons bekrompen of streng zouden vinden. De duidelijkheid daarin overtuigt wel, ook als mensen daar zelf misschien weleens anders over denken. Als ze maar zien dat je drijfveren liefdevol en hartelijk zijn en dat je het meent zonder ze te bevoogden.'

Identiteit is kwaliteit.

Marco neemt het stokje over van Jan. Hij mag als het ware de eerste algemeen directeur zijn van de komende honderd jaar. Welke veranderingen ziet hij op dit moment en voor de toekomst?

'Ik denk dat de grootste verandering die nu gaande is, is dat het helemaal niet meer vanzelfsprekend is dat je als christelijke scholen christelijk onderwijs blijft geven. Die voormalige zuilen boden een bepaalde vanzelfsprekendheid. Je was van die ene kerk, dus ging je naar die ene school. Met het verdwijnen van die vanzelfsprekendheid is het bewustzijn toegenomen. Het bewustzijn van het belang van christelijk onderwijs. Maar ook het bewustzijn binnen de scholen zelf. Dat je leerkrachten hebt als identiteitsdragers en wij, zeker nu we landelijk gezien te maken hebben met een lerarentekort, veel meer moeten gaan denken hoe we ervoor kunnen zorgen dat er steeds voldoende nieuwe leerkrachten opgeleid worden die de christelijke identiteit hebben.

We zullen veel meer moeten bedenken hoe we het contact houden met ouders. Het feit dat het ledenaantal van de HSN afneemt, is een gegeven. Maar hoe zorg je ervoor dat die groep van mensen - die eigenlijk je fans zijn, die mee beamen en legitimeren dat het goed is dat wij christelijk onderwijs geven - daar in de toekomst van overtuigd blijft en het blijft dragen?

Een basale bestaansreden waarom men landelijk gezien niet om ons heen kan, is dat wij het als christelijk onderwijs naar landelijke normen nog steeds het beste doen. Dus een van de opdrachten die je als school hebt, is ervoor zorgen dat je gewoon steengoed bent. En dat je resultaten behaalt die naar algemene maatstaven gezien waarde hebben, in de zin van goed rekenen, goed taalonderwijs, enzovoort. Daarnaast kunnen wij dat verrijken vanuit ons brede beeld van brede vorming, van persoonsvorming, van vorming van kinderen als burgers van Gods Koninkrijk. Je kunt de christelijke verantwoordelijkheid om het evangelie door te geven en te laten zien hoe betekenisvol dat is in het leven van alledag niet los zien van je werk gewoon goed doen.'

Jan beaamt dit: 'Ja, wij zeggen ook altijd: identiteit is kwaliteit. Dat is onlosmakelijk met elkaar verbonden.'

Het strategisch beleidsplan van de HSN voor de komende jaren heeft als thema 'Lopen over water'.

Marco: 'Dat is prachtig gekozen. Het geeft iets weer van de onmogelijkheid, van het niet-vanzelfsprekende van het christelijk onderwijs. En toch kan het, omdat we vol overtuiging de Heere Jezus voor ogen hebben en willen volgen. Hij zoekt ons op en vraagt ons Hem te volgen en dan geloof ik dat het mogelijk is. Maar dit heeft meer te maken met de dankbaarheid waar we het eerder over hadden dan met maakbaarheid. Het is genade en zegen, hoop én realisme. Ik ben niet van de doemscenario's. De context van nu is wat het is en ik denk dat de generatie van nu daarop voorbereid is; ook op de dingen die gaan komen. Zeker als je in vertrouwen op God en vanuit vakmanschap je werk wilt doen en niet vanuit angst en vrees.

Laten we niet vergeten dat het niet alleen nu ingewikkeld is. In 1919 was er veel strijd en discussie. Het was kort na de Eerste Wereldoorlog en mensen hadden net meegemaakt hoe ontzettend slecht de mensheid kon zijn. Het was toen niet beter dan nu. Het was toen echt niet makkelijker om christelijk onderwijs te geven. Denk alleen al aan de strijd tussen de kerken onderling. Nu is er veel meer bereidheid om als kerken samen te werken en op te trekken. Ook als het gaat om christelijk onderwijs. Dus ik ben niet pessimistisch; we hebben tijdloze waarden en nieuwe mogelijkheden. De tijd is wel veranderd, maar God is dezelfde. Hij inspireert steeds opnieuw mensen om goed onderwijs te realiseren. Dit biedt hoop en vertrouwen voor de komende honderd jaar.'

INTERVIEW

Jan Blonk

huidige algemeen directeur

Was u vroeger een brave of een drukke leerling?

Vroeger op de basisschool was ik een drukke leerling die veel gewaarschuwd moest worden. En soms was ik ook wel een beetje ondeugend. Dan zei de juf: 'Stilzitten, Jantje!' Of: 'Loop nu eens rustig door de klas!'

Heeft u kinderen of kleinkinderen?

Ik heb vier kinderen en acht kleinkinderen: vier jongens en vier meisjes. Ons oudste kleinkind is bijna elf jaar en de jongste is twee.

Hoe combineert u uw werk met uw privéleven?

In mijn privéleven ga ik naar mijn kleinkinderen, maak ik veel muziek, ga ik hardlopen en zeilen. Die dingen geven juist ontspanning. Soms ben ik hele avonden bezig met mail lezen en beantwoorden of ben ik aan het bellen.

Wat doet u als u aan het werk bent?

Veel dingen regel ik via de mail, maar ik voer ook gesprekken met mensen. Ik sluit contracten af voor

bijvoorbeeld het schoonmaken, kopiëren of voor bouwzaken en dan kijk ik of alles wel goed gaat. Ik bezoek de scholen, praat met de directeurs. Ik ben ook vaak bij de gemeente en bij de hogeschool waar de studenten vandaan komen die meester of juf gaan worden. Ik schrijf bepaalde plannen en verslagen en vergader met het toezichthoudend bestuur.

Is er veel veranderd sinds u bent begonnen?

Hartstikke veel! Kijk alleen al naar de iPads die jullie nu hebben. Vroeger hadden we die nog niet. Ik was eerst meester en toen vroeg ik aan de directeur: 'Mag ik misschien tien rekenmachientjes kopen?' Die kostten toen nog twintig gulden. Nu kost zo'n ding bijna niks meer. Maar toen zei die directeur: 'Maar de kinderen moeten toch ook zelf leren rekenen!', waarop ik zei: 'Maar dan kunnen ze hun werk controleren!' En toen mocht het. In die tijd had je alleen maar dat soort dingen. Ik heb zelf meegemaakt dat de eerste computers in het onderwijs kwamen. Weet je wat nu mooi is? Dat je niet alleen braaf in je bankje hoeft te werken, maar dat je met projecten bezig kan gaan. Dat is gewoon tof!

Hoeveel collega's heeft u?

Dat weet ik niet precies, maar we hebben zes directeurs. Met alle juffen en meesters en onderwijsassistenten erbij hebben we iets meer dan 180 mensen. De HSN telt ongeveer 1500 leerlingen op dit moment. Bij peuterspeelzaal De Triangel, waar ik ook de leiding over heb, zitten nog eens 160 kinderen.

Kent u elke collega persoonlijk?

Ja, bijna wel. Soms is het even moeilijk, want dan komen er snel veel nieuwe mensen bij. Maar als ik dan op een school kom en een gezicht niet herken, vraag ik: 'Mag ik even weten hoe je naam is?' En dan onthoud ik het meestal wel. Maar ik ken bijna iedereen wel bij naam. En wat vindt u van uw opvolger, Marco van der Zwaard? Ik ken hem goed en ik vind hem een fijne en aardige man die zeker goed z'n best gaat doen. Die ook heel veel heeft geleerd en heel veel kan.

Anne Louise en Milan,

De Hoeksteen, groep 7A 2018-2019

Marco van der Zwaard nieuwe algemeen directeur

Was u een brave leerling of de druktemaker van de klas?

Voor zover ik mij herinner, was ik redelijk braaf, maar ik hield af en toe wel van een geintje of een grap maken. Maar misschien denken mijn meesters en juffen van toen daar wel anders over...

Wat wilde u vroeger als jongen op de basisschool worden?

Ik wilde tuinarchitect worden.

Wat was uw beste/leukste vak op de basisschool?

Ik had er twee: geschiedenis en tekenen.

Bent u getrouwd en heeft u kinderen?

Ja. Ik ben getrouwd met Heidi en onze zoon heet Pim. In het najaar verwachten wij voor een tweede zoon naar Zuid-Afrika te reizen. Wij mogen Leon adopteren, net als Pim.

Wat zijn uw hobby's?

Ik houd van sporten (wielrennen, hardlopen, schaatsen), muziek maken (orgel, piano, gitaar), lezen en tuinieren.

Waarom wilde u graag directeur worden van de HSN?

Ik wil er graag voor zorgen dat jullie goed en uitdagend onderwijs houden, zodat jullie goed worden voorbereid op de toekomst.

Kent u alle HSN scholen?

Ik weet van alle scholen inmiddels wel iets, maar ik wil ze komend schooljaar echt goed leren kennen. De Ichthus ken ik het beste, omdat ik daar zelf vijftien jaar geleden leerkracht was.

Komt u ook langs alle groepen van alle HSN-scholen om uzelf voor te stellen?

Zeker. Ik wil jullie graag ontmoeten, zodat ik weet voor wie ik mijn werk ga doen.

Zijn er dingen die u graag zou willen veranderen bij onze scholen?

Ik wil de scholen eerst goed leren kennen en ontdekken waar ze goed in zijn. Ik ben ook benieuwd naar de plannen die er zijn om het onderwijs op de scholen steeds een beetje te verbeteren.

Wat vindt u belangrijke waarden voor uzelf en voor de HSN?

Doorzettingsvermogen, trouw, verantwoordelijkheid, aandacht en balans.

Wie is voor u een goed voorbeeld?

Mijn zoon Pim. Hij is voor mij een voorbeeld van nieuwsgierigheid en doorzettingsvermogen. Hij laat mij met nieuwe ogen naar de wereld om ons heen kijken en via hem zie ik hoe belangrijk goed en uitdagend onderwijs is.

Wat zijn uw kernkwaliteiten?

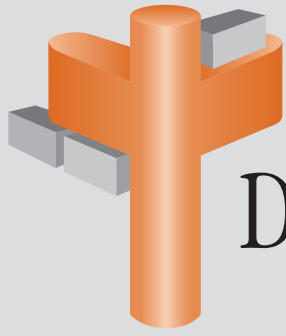
Enthousiasme, betrokkenheid, creativiteit, analytisch vermogen en humor.

Waar bent u goed in en wat kunt u nog ontwikkelen?

Ik ben goed in samenwerken en organiseren: samen met leerkrachten en directeuren plannen bedenken en uitvoeren om het onderwijs aantrekkelijk en betekenisvol te maken. In deze nieuwe baan wil ik graag leren hoe het is om leiding te geven aan meerdere scholen met hun directeuren en medewerkers.

Anne Louise en Milan,
De Hoeksteen, groep 7A
2018-2019

De Hoeksteen

In juli 2008 is basisschool De Hoeksteen gestart. De school begon met 28 leerlingen in een tijdelijke voorziening tegenover het Corlaer College. Een jaar later verhuisde de school naar het prachtige nieuwe schoolgebouw aan het Zandoogje 1. Inmiddels zullen in het schooljaar 2019-2020 ongeveer 400 kinderen de school bezoeken en zal het gebouw worden uitgebreid. We zijn een grote school geworden, met een 'kleine sfeer'.

We werken vanuit een duidelijke visie en een eigen concept, gericht op kennis, vaardigheden en identiteitsontwikkeling. Wat dat dan inhoudt? Dat kunnen de kinderen u het allerbeste vertellen!

We hebben de kinderen gevraagd wat zij zouden vertellen als zij anderen zouden mogen rondleiden op De Hoeksteen. Hieronder een aantal reacties.

En mocht u dit 'in het echt' willen zien? Dan bent u natuurlijk van harte welkom! Met of zonder schoolgaande kinderen.

Als ik een rondleiding zou geven op De Hoeksteen, dan zou ik in ieder geval vertellen:

Een superleuk schoolplein

We hebben leuke activiteiten, zoals schoolreisjes en uitjes. Mijn mooiste ervaring was de bruiloft van een leuke juf! Ik heb een heel leuke klas met gezellige kinderen. En we krijgen een superleuk nieuw schoolplein! *(Anna)*

Mooie bijbelverhalen

Mijn leukste herinnering zijn de schoolreisjes, want je gaat met de bus naar iets leuks met de hele klas. Het werken in blokken vind ik heel fijn, omdat je precies weet hoe lang je werkt en wat je moet doen in een half uur. Zelf vind ik ook heel mooi hoe de juffen en meesters over het geloof vertellen. Ik vind het fijn om over het geloof te leren en de bijbelverhalen zijn heel mooi. *(Demi)*

Mission statement

Ik vind het in blokken werken heel fijn, want dan krijg je les op jouw niveau. Ook vind ik de thema's heel leuk en leerzaam. Ik zit nu in groep 8 en ben bezig met mijn mission statement. Dit vind ik leuk om te doen en ook heel fijn, omdat je er dan achter komt waar je voor staat en wie je wilt zijn. *(Nomi)*

In blokken werken

Zelf vind ik het fijn dat we in blokken werken, want iedereen kan op haar/zijn niveau werken en daar op je niveau instructie bij krijgen.

En als je het klassikaal doet, vind ik het niet fijn, want dan is het rumoerig en moet je vaak alleen maar luisteren.

Zelf vind ik het altijd fijn om in blokken te werken. Dit vind ik fijn, omdat je dan instructie krijgt op je eigen niveau en dat je altijd vragen kunt stellen. Ook leer je dan goed hoe je moet samenwerken en hoe alleen. Ook vind ik het leuk om in thema's te werken. Je krijgt dan informatie over verschillende onderwerpen en werkt dan in groepjes. *(Naomi)*

Alles is leuk ...

Je kunt superleuke dingen doen. Er zijn leuke juffen en meesters. Het is ook leuk onderwijs! *(Leonore)*

... en fijn

Er is geen discriminatie over geloof.
 Het is een fijne school.
 De leerkrachten zijn heel fijn.
 We werken in groepen, dat is fijn.
 We werken met een schema, ook dat is fijn.
 En het is de leukste school ter wereld!
(Celina)

Zelf kiezen

Dat we bij elke groep (behalve bij de kleuters) blokken hebben. Dat is dat je meestal 4 verschillende vakken hebt en die moet je doen. Je kunt eigenlijk zelf kiezen van die 4 blokken welke je het eerst gaat doen en welke daarna. Elk blok duurt een half uur. Ik vind het fijn dat je zelf kunt kiezen, want je werkt of alleen of in tweetallen. Behalve bij de instructie, want dan kun je niet kiezen. Op dat moment krijg je uitleg op je eigen niveau. *(Alana)*

Geweldige ontvangst

Mijn mooiste herinnering was dat ik op deze school kwam en dat ik gelijk goed werd ontvangen. En wat ik fijn vind aan het onderwijs is het werken in blokken en de zelfstandige opdrachten. *(David Jan)*

Een fijne tijd

Er zijn goede leerkrachten. Ik heb een goede band met ze. Ik heb een fijne tijd op deze school gehad. Het is onderwijs op jouw niveau, maar ook sociaal onderwijs. *(Indy)*

Slapen in een grote tent

Ik ben best wel stil, maar toch krijg ik zoveel aandacht. Iedereen is gelijk. De blokken zijn leuk. Ook techniek is erg leuk. Tijdens de thema's krijgen we leuke opdrachten. Met het thema Middeleeuwen gingen wij ons eigen koninkrijk maken en op school slapen in een grote tent en ons eigen eten maken. Het is hier zo leuk.

Je wordt gezien!

We werken met thema's, dat is heel leuk. Deze school vertelt Bijbelverhalen. Als je goed in rekenen bent, krijg je uitdaging. Je wordt gezien! *(Florinte)*

Van waarde

Deze school leert je om samen te werken en door te zetten. Ook de thema's zijn interessant en leuk. Ze passen het niveau aan of het lager of hoger wordt. Ze laten merken dat je evenveel waard bent. *(Ginger)*

De Hoeksteen:

*Persoonsontwikkeling
om van waarde te zijn!*

Verantwoord achteromkijken

Als we terugkijken in de tijd, dan is de Rehobothschool de langstdraaiende school van de HSN; zij heeft een heel speciale plek in de Nijkerkse samenleving. Het aantal families dat met veel plezier al drie tot vier generaties leerlingen naar onze school brengt, is spreekwoordelijk.

Onze school bestaat al bijna 70 jaar en is in 1950 gebouwd als tweede school van de HSN. Veel van onze meesters en juffen zijn als pas afgestudeerden op school gekomen en werken er nog steeds met veel plezier en met veel vakmanschap. Zij maken het onderwijs! Sommigen al meer dan 40 jaar.

meester De Vries en juf Van Hoff.

De school staat al heel lang garant voor stabiliteit, goed lesgeven en goede opbrengsten. De zorg en aandacht voor kind en ouder is bekend, eenieder mag zich veilig weten bij ons op school. Al deze onderdelen van de Rehoboth willen we meenemen naar de volgende periode, daar voelen wij ons verantwoordelijk voor. Maar wat ons echt bindt, is het geloof in één God en de wetenschap dat wij Zijn Liefde mogen doorgeven.

Verantwoord vooruitkijken

De Rehobothschool wil graag onderscheidend zijn in talentontwikkeling en persoonsvorming van kinderen en leerkrachten.

Wij doen dit

door te werken met de zeven gewoonten van Stephen Covey. Daarnaast bieden we boeiend

en betekenisvol onderwijs aan: van klassikaal naar interactief met veel coöperatieve werkvormen. Hierbij laten we ons graag inspireren door wetenschappelijke

onderzoeksresultaten op onderwijsgebied. Samen met de CHE (Christelijke Hogeschool Ede) vormen wij een academische basisschool.

Organisatie van ons onderwijs

Naast veel aandacht voor de basisvakken en het handelingsgericht werken, willen wij ons op de Rehobothschool de komende jaren meer gaan richten op een optimale ontwikkeling van talenten en kwaliteiten bij leerlingen en leerkrachten. Om deze reden hebben wij onze focus gelegd op de verbinding van de zaakvakken. In onze onderbouw wordt al succesvol gewerkt met thematisch werken. Alle groepen werken met portfolio's, waarin kinderen zelf hun ontwikkelingen kunnen beschrijven en hierop reflecteren.

Optimale ontwikkeling

De lessen op de Rehoboth worden verzorgd door zowel eigen leerkrachten als door extern deskundigen/ouders. Wij bieden onderwijs aan hoogbegaafde leerlingen met speciale begeleiding. Daarnaast geven we lessen aan leerlingen die een eigen leerroute hebben, zoals de leerlingen van de taalklas, die net in Nederland wonen.

Jij doet er toe! is ons motto. Maar wij doen er ook toe in onze samenleving. Daarom werken we met verschillende andere organisaties samen.

Zorg en omzien naar ouderen - Huize St. Jozef

Onze groepen gaan bij Huize St. Jozef koffie schenken, spelletjes doen, zingen of gewoon praten met ouderen. Een echte WIN-WIN! Gewoonte 4 van Covey.

Mediawijsheid - bibliotheek

Wie is er slimmer: jij of de media? Dat is de vraag die centraal staat tijdens de medialessen bij ons op school. Zo willen we kritisch denken stimuleren! Gewoonte 1 is hier belangrijk: maak de juiste keuzes.

Kunst & cultuur - cultuurmakelaar

Een kunstroute lopen, naar een museum gaan of een theater bezoeken... Binnen kunst en cultuur kruipen leerlingen in een andere rol en een andere wereld. Zo ook bij de

musical. Acteren is echt doen en echt zijn onder verbeelde omstandigheden. 'Begin met het einddoel voor ogen' past hier goed bij, gewoonte 2. Bedenken, een plan maken, repeteren en uitvoeren, dat is een mooi doel om naartoe te werken.

Wetenschap & techniek - Aerus en Corlaer

Je verwonderen over hoe iets in elkaar zit en hoe iets groeit. Deze lessen hebben als missie om zoveel mogelijk kinderen op een leuke en educatieve manier in aanraking te laten komen met wetenschap en techniek. Gewoonte 5, eerst begrijpen dan begrepen worden, is van belang hierbij.

Muziek & drama - Cultuurkust

Tijdens het lesuur van het leerorkest gonst het van muziek in de school. De kinderen van groep 6 & 7 krijgen viool-, dwarsfluit- en gitaarles. Daarnaast wordt in alle groepen gezongen over allerlei dingen die kinderen aanspreken. Creëer synergie, gewoonte 6. Bij muziek en drama komt het op synergie aan, want samen maak je een voorstelling veel beter, toch?

Natuurbeleving & duurzaamheid - Aerus

Tijdens de natuurleertijd gaan de leerlingen samen lekker groen doen in de buitenlucht onder begeleiding van onze pedagogisch tuinman. Vogels kijken bij de reigerkolonie of afval rapen en verzamelen rond de school hoort hier ook bij. Duurzaam omgaan met de natuur is hierbij het adagium. Dat past bij gewoonte 3: belangrijke zaken eerst.

Strijd & teamspirit - buurtsportcoaches

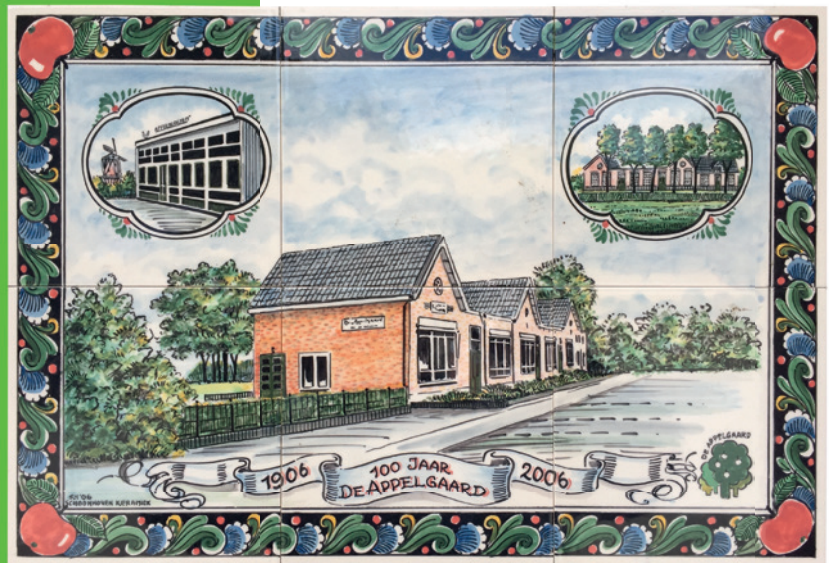
Tijdens het sporten komen zowel coöperatieve als competitieve spelen aan bod. We gaan bezig met fairplay en teamspirit in de strijd tussen twee teams, maar ook met coöperatieve spelen die in het teken staan van samenwerking en geen winnaars of verliezers kennen. Houd de zaag scherp, evenwicht voelt het beste: gewoonte 7.

Dankbaar kijken we terug en dankbaar kijken we vooruit. Gewoonte 8 hebben wij als Rehobothschool extra. Hiermee willen wij aangeven dat wij ons afhankelijk weten van God, onze Vader in de Hemel. Uit Zijn bron putten wij van Zijn trouw en liefde. Hij geeft ons hoop.

Geschiedenis van De Appelgaard

Basisschool De Appelgaard is gesitueerd in het buitengebied tussen de driehoek Nijkerk, Putten en Voorthuizen. Van oudsher is het een school waar kinderen uit boerengezinnen les krijgen. De Appelgaard heeft een mooie historie die door de jaren heen wordt gekenmerkt door de betrokkenheid van ouders. In 1801 werd er les gegeven in een schaapskooi. In 1906 is de eerste steen gelegd van de school zoals we die nu kennen. Later zijn er nog diverse ruimtes aan de school aangebouwd. Achter de school ligt een vrije ruimte met verschillende functies: ons landgoed. Een heerlijke plek om te ravotten en te ontspannen.

Onze missie

De Appelgaard wil een veilige leeromgeving zijn waar kinderen zich - vanuit nieuwsgierigheid - op hun eigen niveau kunnen ontwikkelen. In ons onderwijs staan de vorming van identiteit (wie ben ik?), het aanleren van vaardigheden (wat kan ik?) en de ontwikkeling van kennis (wat weet ik?) centraal. Deze drie ontwikkelgebieden bereiden leerlingen voor op een betekenisvolle en actieve deelname aan de maatschappij, zodat zij als zelfstandige en verantwoordelijke wereldburgers het verschil maken.

Ons motto luidt:

Om het verschil te maken leren wij!

Onze ideologie

'U bent het licht van de wereld ... laat zo uw licht schijnen voor de mensen' (Mattheüs 5:14-16)

Een uitdagend motto. Het roept op om 'anders' te zijn. We willen 'het verschil maken' in het licht van Jezus. Wij willen kinderen ervan bewust maken dat zij het 'licht van de wereld' zijn. Zo mogen wij als leerkrachten en leerlingen ons licht laten schijnen voor de mensen, zodat wij het verschil maken én tegelijkertijd Zijn Liefde uitstralen.

Landgoed De Appelgaard

Positief:

1. veel speelruimte
2. leuke toestellen
3. je vervelt je nooit
4. de dieren
5. de notenboom
6. de buitenklas

Negatief:

1. processierupsen in de bomen
2. het gras moet soms opnieuw ingezaaid worden

Top 3 leukste toestellen:

1. het voetbalveld
2. de kabelbaan
3. de tafeltennistafel

Een groene school:

1. de buitenklas
2. de dieren
3. het moestuintje

Met de buitenklas kun je buiten werken.
Je kunt dan veel frisse lucht inademen dat is gezond en je kunt je dan beter concentreren.

De dieren (konijnen) mogen wij op vrijdag altijd eten geven en je kunt dan ook met ze knuffelen dat is altijd heel leuk.

Met het moestuintje kun je zelf groente kweken en dat is leerzaam en leuk.

Fleur en Rhodé, groep 7 2018-2019

INTERVIEW

3 generaties met Ple(i)zier op De Appelgaard

Jochem in gesprek met opa, oma en papa Pleizier over hun schooltijd op De Appelgaard....

Hoe heet u en hoe oud bent u?

Opa Jan Pleizier 78 jaar

Oma Alie Pleizier- van der Veen 77 jaar

Papa Evert Pleizier 52 jaar

En ik Jochem Pleizier ben 9 jaar

Mijn broertje Joost staat ook op de foto. Hij is 5 jaar en zit in groep 2 van De Appelgaard.

Hoe lang is het geleden dat u van De Appelgaard af bent gegaan?

Opa kwam in 1946 op 6-jarige leeftijd op De Appelgaard en ging in 1953 van school.

Oma kwam in 1947 ook op 6-jarige leeftijd op De Appelgaard en ging in 1954 van school.

Papa ging toen hij 5 jaar was naar de kleuterschool en zat daarna 6 jaar op de basisschool. In 1978 ging hij van De Appelgaard af.

Ik begon op 4-jarige leeftijd mijn carrière op De Appelgaard en ik zit nu in groep 6. Dus dan ga ik in 2021 van school af.

Had u een computer, schriften of leitjes om op te werken?

Opa en oma hebben de eerste jaren met een griffel op leitjes geschreven. Later kregen zij kroontjespennen met inktpotjes.

Papa Evert vertelt dat hij met pennen en schriften werkte.

En nu werken we op school natuurlijk ook nog met pennen en schriften, maar we maken daarnaast ook veel gebruik van de iPad en computer.

Werden de kinderen ook weleens gestraft en wat voor straf kreeg u dan?

Vroeger in onze tijd, zeggen opa en oma, moest je voor straf wel eens in de hoek staan met je handen op je rug of je moest strafregels schrijven of nablijven. En kregen jullie ook wel eens straf? Volgens opa en oma heel af en toe wel, maar niet vaak. Pap zegt dat hij heel braaf was en nooit straf kreeg op school. Maar als je toen straf kreeg, pakte de meester je vaak even in je wang of bij je oren, dat weet papa nog wel te vertellen. Tja, krijgen we nu nog wel eens straf op school? Volgens mij niet echt, maar soms moet je na de les wel eens blijven om nog even ergens met de meester of juf over te praten.

Hoe ging u naar school?

Opa en oma gingen de eerste jaren lopend op klompen naar school, later wel op de fiets. Maar omdat de wegen (zoals de Bulderweg) soms modderig en slecht waren kon je niet overal goed fietsen. Papa ging op zijn vijfde op de fiets naar school. Alleen de eerste ochtend fietste oma op de heenweg een stukje mee, omdat papa de weg niet goed wist. Daarna moest hij alleen fietsen. Het was natuurlijk wel een stuk minder druk en er was minder groot verkeer op de weg. En ik? Ik fiets eigenlijk ook altijd, samen met mijn moeder en broertje Joost. Het is ongeveer 3,5 kilometer fietsen naar school.

Wat droeg u aan uw voeten?

Opa en oma droegen nog klompen en die moesten ze op school netjes in de klompenbak zetten. Bij ons op de deel (boerderij) staat deze klompenbak van De Appelgaard (kijk maar naar de foto). Heel soms zet ik daar zelf mijn schoenen of laarzen netjes in....maar meestal gooi ik ze van me af.

Wat is de leukste herinnering aan De Appelgaard?

Opa vond Koninginnedag altijd leuk. Dat werd altijd als enige feestdag wel op school gevierd. Oma vertelt dat ze een keer per jaar op schoolreisje gingen. Ze gingen dan op de fiets naar de schaapskooi.

Papa vond het schoolkamp in de zesde klas erg leuk. En dat geldt ook voor mij. Het kamp dit schooljaar, het tentenkamp vorig jaar, de schoolreisjes en alle andere uitjes zijn altijd erg gezellig.

Wat vond u het leukste vak op school?

Opa vond rekenen en gym de leukste vakken. Oma vond de aardrijkskundelessen leuk. Maar ook de lessen waarin je leerde om met de hand een katoenen onderbroek te naaien zijn oma wel bijgebleven.

Papa zegt -net als opa- dat gym en rekenen (en dan vooral de tafels opzeggen) toch wel zijn favoriete lessen waren. Ik vind het leuk en leerzaam om aan een thema te werken. Bijvoorbeeld: reizen of kunst. Binnen het thema worden verschillende vakken behandeld, zoals aardrijkskunde, geschiedenis, natuurkunde, techniek.

Aan welke juf of meester heeft u een speciale herinnering?

Dat is voor opa juffrouw Hoogeveen, dat was een stijve tante. Voor oma was dat meester Duits, een grappige en vrolijke meester. Papa noemt meester Kolkman, gewoon omdat het een hele aardige man was. En ik vind de meester en juffen van De Appelgaard allemaal even aardig, leuk en grappig. Ik heb nog 2 jaar te gaan op De Appelgaard, dus dat lijkt me een goed antwoord op deze vraag.....

Waren er meer meester of juffen op school?

Opa en oma hadden 2 meesters en 2 juffen en deze hebben ze de hele basisschooltijd gehad. Papa had 3 meester en 3 juffen. In klas 1, 2, en 3 kreeg je les van juffen en in klas 4, 5 en 6 stonden de meesters voor de klas.

Wat voor kachel was er op school?

In de tijd van opa en oma waren het kolenkachels. Er kwam dan 's morgens om 7.00 uur speciaal iemand naar school die de kachels in de lokalen aanmaakte, zodat het al een beetje warm was als de kinderen op school kwamen.

Welke spelletjes deed u op het schoolplein?

Opa en oma deden van alles: knikkeren, hoepelen, tollen, auto nummers opschrijven. Maar het schoolplein was in die tijd wel opgedeeld door middel van een lijn waarbij de meisjes aan de ene kant speelden en de jongens aan de andere kant.

En iedereen moest op zijn eigen helft blijven natuurlijk. Papa ging in de pauze vaak voetballen. Soms speelden ze trefbal of verstoppertje. Nu voetballen we vaak in de pauze of gaan we tafelen en soms is er een tijdelijk rage bijvoorbeeld: skeeleren, verstoppertje spelen en de laatste was knikkeren.

Vond u de school vroeger beter dan nu en waarom?

Vroeger kwam je de klas binnen en dan ging je de schoolbanken in en was het luisteren, opletten, werken en blijven zitten. Iedereen kreeg hetzelfde werk. Tegenwoordig is het onderwijs van betere kwaliteit en meer gericht op de individuele leerlingen. Nu en vroeger dat is dus eigenlijk niet te vergelijken. Maar alle Pleiziertjes zijn goed terecht gekomen, we kunnen dus wel zeggen 'De Appelgaard is zo gek nog niet!!'

INTERVIEW

4 generaties familie Worst op De Appelgaard

Mieke in gesprek met oude opa, opa en papa over hun schooltijd op De Appelgaard...

Mieke (11 jaar) interviewt haar oude opa, de heer Huub Worst (87 jaar), haar opa Henk Worst (61 jaar) en haar vader Huub Worst (37 jaar).

Hoe lang is het geleden dat u van De Appelgaard af bent gegaan?

Oude opa is 75 jaar geleden van school gegaan, dat was dus in het jaar 1944. Opa Henk heeft in 1971 De Appelgaard verlaten, 48 jaar geleden dus. Papa Huub ging 25 jaar

geleden, in 1994, van school. En Mieke zit nog lekker in groep 7. Het duurt nog tot 2020 tot Mieke van school gaat.

Henk Worst.

Had u een computer, schriften of leitjes om op te werken?

Oude opa schreef niet op een leitje, maar werkte in een schrift. Hij schreef

met een kroontjespen en had daarbij een los inktpotje. Opa Henk gebruikte schriften. Papa Huub weet nog dat ze in schriften werkten, maar herinnert zich ook de komst van de eerste computer op school. Hij zat toen in groep 8. Mieke werkt veel op de computer, maar ook gewoon in schriften.

Huub Worst.

Werden kinderen ook weleens gestraft en wat voor straf kreeg u dan?

Oude opa moest wel eens nablijven en in de hoek staan met de handen op de rug. Ook werd hij met een liniaal op z'n hand geslagen. Opa Henk had het zwaarder: hij kreeg gewoon een klap voor z'n kop of een schop onder de kont. Papa Henk moest voor straf het plein vegen. Mieke wordt soms uit de klas gezet.

Hoe ging u naar school?

Oude opa ging lopend op klompen naar school. Opa Henk droeg schoenen en hij ging met de fiets; dat ging mooi snel. Papa Huub ging ook met de fiets. Hij droeg wel weer

klompen. Mieke woont nog steeds op de plek waar opa en papa vroeger woonden (de afstand is dus hetzelfde) en zij gaat dus ook op de fiets naar school.

Wat is de leukste herinnering aan De Appelgaard?

Oude opa had een hekel aan school, dus hij kan geen goede herinnering bedenken. Opa Henk vond de afscheidsavond echt een topper! Papa Huub vond het het leukste dat ze altijd konden voetballen. En Mieke vindt het superleuk dat ze elk jaar met juf Arida een foto/selfie maakt.

Overgrootopa Huub Worst (links) met zijn zussen en broer.

Wat vond u het leukste vak?

Oude opa moest rekenen en schrijven, maar echt een favoriet vak had hij niet. Opa Henk vond gym het leukste, omdat je dan lekker kon bewegen. Papa Huub lijkt zeker op z'n vader, want hij vond gym ook het leukste, omdat je dan tenminste niet hoefde na te denken. Mieke vindt natuur een heel leuk vak; je leert dan over wat gezond is om te eten en hoe je wonden moet verzorgen.

Aan welke meester of juf heeft u een speciale herinnering?

Oude opa herinnert zich nog heel goed juf Oskamp, een lieve juf die oude opa heel goed begreep. Opa Henk heeft niet zo'n leuke herinnering: de juf die hem het meest is bijgebleven, is de juf die hem met een stok op de rug sloeg. Papa Huub vindt juf Van Rhenen de allerliefste juf. Mieke mist haar lieve juf Annemarie erg die met zwangerschapsverlof is.

Waren er meer meesters of juffen op school?

Volgens oude opa waren er evenveel meesters als juffen op school. In de tijd van opa Henk waren er meer meesters, maar papa Henk had meer juffen dan meesters, net als Mieke nu.

Wat voor kachel had u vroeger op school?

In de tijd van oude opa stond in iedere klas een kolenkachel, maar al bij opa Henk was er centrale verwarming en dat is er nu natuurlijk nog steeds.

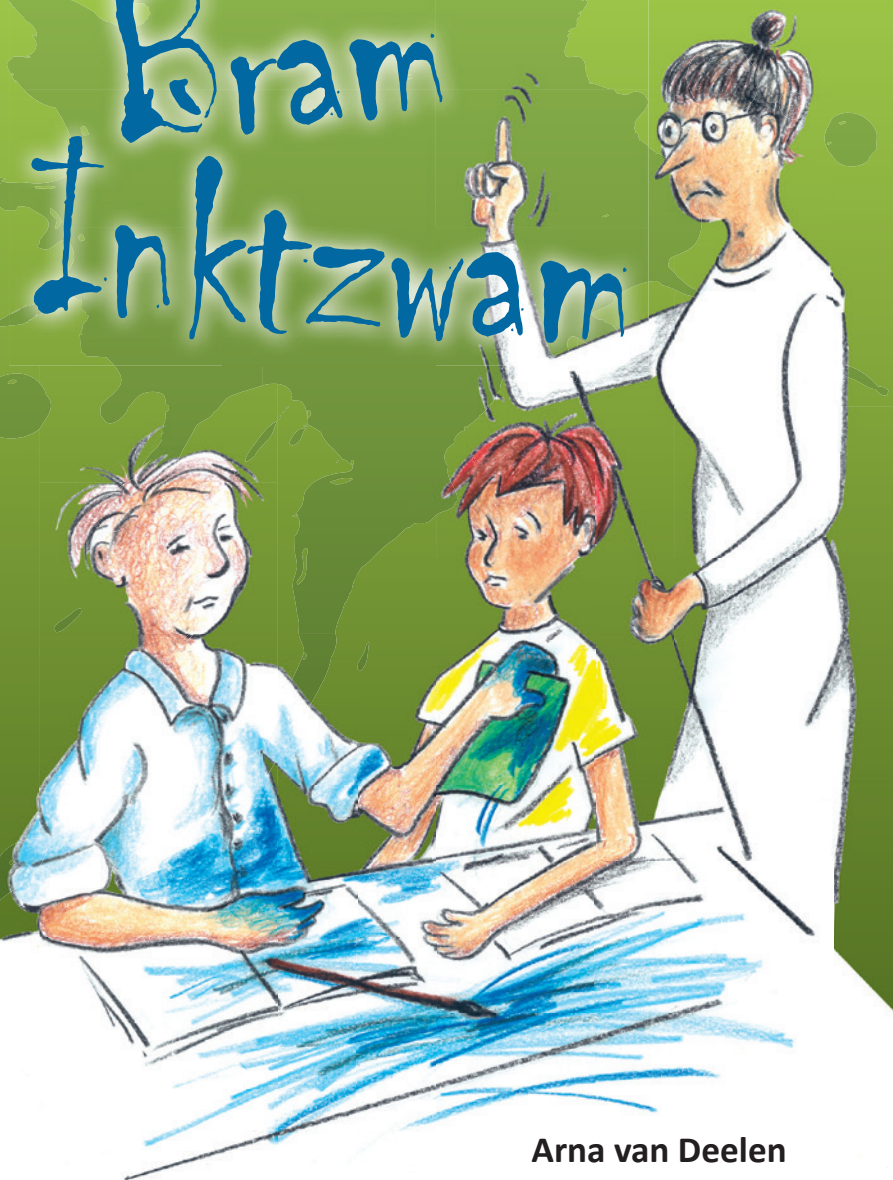
Welke spelletjes deden jullie op school?

Oude opa mocht geen renspelletjes doen, maar hoepelen en tollen deden ze veel. Opa Henk ging ook knikkeren en bokje springen. In de tijd van papa Huub mochten het ook renspelletjes zijn, zoals voetbal, trefbal en buskruit. Touwtjespringen werd ook (veel) gedaan. Mieke voetbalt, ze gaat soms touwtjespringen en verder speelt ze gewoon lekker.

Vond u de school vroeger beter dan nu en waarom?

Oude opa vergelijkt: vroeger had je maar te luisteren en moest iedereen hetzelfde doen. Er was meer discipline. Nu worden kinderen mondiger gemaakt en wordt er meer les gegeven per individu. Opa Henk is van mening dat het logisch is dat het onderwijs verandert als ook de tijden veranderen. Papa Henk lijkt ook hierin op z'n vader: als de maatschappij verandert, moet ook de school veranderen. En Mieke? Die kan niet vergelijken, dus dat weet ze niet.

Bram Inktzwam

Arna van Deelen

Dit verhaal is een vervolg op 'Bram Inktzwam', een boek dat is geschreven door Arna van Deelen ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de HSN. Het is cadeau gedaan aan alle HSN-leerlingen. In het boek wordt de Nijkerkse Bram een eeuw terug in de tijd geschoten waar hij vol verwachting aan zijn avontuur begint.

In dit verhaal wordt Bram 'terug' geflitst naar zijn eigen tijd: 2019. Maar er gaat iets mis. Hij vliegt vijftig jaar verder, de toekomst in.

God heb ik lief

'Ten seconds, nine, eight...'

Bram wordt opgetild en met de kracht van een tornado voortgestuwd door de donkere lucht. Even blijft hij hangen in het luchtledige alsof de tijd twijfelt. Dan trekt de aarde hem hard terug en landt Bram met een duikvlucht in zijn geboorteplaats.

Het eerste wat hij hoort, is het slaan van de torenklok. Langzaam telt hij de zware slagen die over de stad gaan. 'Acht, negen...'. Dat klopt. Hij zucht opgelucht. Het is dezelfde tijd als toen hij het oude schoolplein verliet. Dan moet hij nu weer bij zijn eigen school zijn.

Lichtflitsen schieten door zijn hoofd als hij overeind krabbelt. Hij voelt zich stijf. Dat komt vast door de tijdreis. Zijn broek zit vol gaten en rode vlekken. Zijn handen strijken langs de gekreukelde jeans. Opeens beginnen zijn vingers te beven. Hij verstart. Zijn handen zijn rimpelig. De aders lopen als dikke kabels over zijn vlekkerige handpalmen. Uit het strakke vel om zijn polsen zoeken dikke grijze haren een uitweg.

Het oude gebouw blakert in de zon. Met een hand boven zijn ogen tast Bram de muren af, de ramen, de deur... Geschokt valt zijn arm slap langs zijn lijf. Er is iets met de deur. Die staat niet, zoals hij gewend is, uitnodigend open. Er staat een gewapende agent voor, strak in het gelid. Zijn zwaargebouwde lichaam blokkeert de ingang volledig. Aarzelend loopt Bram op de man af. Met een opgetrokken wenkbrauw staart de agent hem aan.

Bram schraapt zijn keel. 'Ik wil graag naar binnen. Dit is mijn oude school, ziet u.'

De agent doet een stap naar voren en pakt Bram vast. Dan glijden zijn handen ongevraagd langs alle delen van Brams lichaam. Zonder iets te zeggen opent hij de schooldeur en knikt. Huiverend zet Bram een stap op de mat en hij wandelt de gang in. Achter hem valt de schooldeur in het slot. Langzaam gaat hij door de gang langs de lokalen. Hij staat stil en staart door de ramen. De kinderen, in lange rijen achter hun scherm, kijken niet op. Brams ogen schieten door het lokaal. Waar is de leerkracht? Achter de kinderen ziet hij iets

bewegen. De witte gestalten gaan systematisch langs de rijen. Dat moeten de leerkrachten zijn. Bram houdt zijn adem in. Het zijn robots! Verdwaasd staat hij stil. Zijn hier dan geen volwassen mensen? Met een diepe frons in zijn voorhoofd loopt hij terug.

Dat moeten de leerkrachten zijn. Het zijn robots!

Aan het eind van de gang gaat een deur open. Een oudere vrouw loopt hem tegemoet. Opgelucht stapt Bram op haar af. 'Dag mevrouw. Ik ben blij een gewoon mens te zien. Bent u leerkracht? Laat ik me eerst even voorstellen. Ik ben Bram. Oud-leerling.'

Ze schudt zijn hand, maar noemt haar naam niet.

'Ik ben de enige leerkracht hier nog... als mens dan,' voegt ze er met een wrange glimlach aan toe. 'Wat komt u doen?'

'Nou ja, ik wil eigenlijk weer gewoon naar school... Maar ik heb me vergist kennelijk. Ik ben al wat ouder, ziet u... blijkbaar is mijn lichaam met de tijd meegereisd. Ik moet er zelf ook nog aan wennen.'

Bevreemd kijkt ze hem aan.

'Op deze school zitten de leerlingen van drie tot veertien jaar. Dus ik denk niet... Hoe oud bent u, als ik vragen mag?'

Bram krabt op zijn hoofd. Staart naar zijn rimpelige handen.

'Nou, zeker zestig, zou ik denken.'

'Tja, dan weet ik niet wat ik voor u kan doen. Wilt u nog wat rondkijken?'

'Ik heb het wel gezien, denk ik.'

'Ja? Weet u het zeker?'

Bram zucht. 'Ik ben een beetje in de war, ziet u. Is dit wel echt de Rehobothschool?'

De vrouw knikt. Een diepe zucht ontsnapt uit haar keel. 'De tijd gaat door, meneer. Alles verandert.' Ze kijkt weg.

Bram zet een stap naar de voordeur, maar draait zich plotseling om. 'Is dat de bibliotheek?'

Hij wacht haar antwoord niet af, maar loopt met driftige passen naar de hoek van de gang waar enkele stellages met boeken staan. Zijn vingers gaan lezend langs de kaften. Teleurgesteld draait hij zich om.

'Zocht u iets speciaals? We hebben niet veel boeken meer op papier. We bewaren deze als museumstukken.'

'Ik hoopte een Bijbel te vinden. Is die is er nog?'

Brams stem schalt door de gang.

Verschrikt slaat de juf een hand voor haar mond. Angstig kijkt ze naar de voordeur. 'Wilt u dat nooit meer zo hard roepen, meneer!' Dan buigt ze zich naar hem toe. 'Bijbels zijn verboden, weet u dat niet? Maar als u het heel graag wilt... Kom dan maar even mee.'

Bram staat weer buiten. De agent heeft hem niet aangekeken. Verdoofd loopt hij in de richting van de toren. Zijn benen voelen zwaar. De woorden van de oude juf drukken hem neer. 'Wij zijn een school met de Bijbel. En dat willen we blijven. Hoe oud de school ook wordt. Maar hoe moet dat als de Bijbel een verboden boek is geworden? Als de leerkrachten zijn vervangen door robots? Kunnen robots over de liefde van God vertellen?'

Hij moet naar de kerk. Hij moet weten of er nog iets is overgebleven van vroeger. Van het vertrouwde, waarvan hij had gedacht dat het altijd zou blijven. Hij komt maar langzaam vooruit. Als in een droom waarin zijn spieren niet willen bewegen.

Hij moet weten of er nog iets is overgebleven van vroeger.

Eindelijk bereikt Bram het oude gebouw. Behoedzaam kijkt hij om zich heen. Is hij alleen? Moet hij hier ook oppassen? Zijn vingers gaan liefkozend over de sterke stenen. De stenen die al die tijd dapper hebben standgehouden. Zouden de inwoners van Nijkerk dat ook hebben gedaan? Zijn handen tasten tussen de groeven. Dan voelt hij het. Zijn hart gaat wild tekeer als zijn vingers langs de letters schieten. 'God heb ik lief'. Het staat er nog! Het heeft er al die tijd gestaan, ook toen alles anders werd.

Bram zucht. Hij moet terug naar zijn eigen tijd. Naar zijn jeugd. Maar dit moet hij vasthouden. Wat de tijd hem ook zal brengen. Hoe dreigend de toekomst ook wordt. Hij grijpt in zijn broekzak. En nu goed instellen. Hij mag geen fouten meer maken. Misschien was de tijdmachine in de war en was dit gewoon een boze droom...

'Ten seconds, nine, eight...'

Hij ademt diep in. Daar gaat hij. Er is maar een ding dat hij hoe dan ook moet onthouden, wat er ook zal gebeuren. Hardop spreekt hij de woorden uit: 'God heb ik lief. En Hij mij.'

Leren door beleven
Maranatha

De identiteit zichtbaar!

Hoe de
Maranathaschool
zichtbaar wil zijn in
haar identiteit

In 2017 is de Maranathaschool in een schitterend nieuw gebouw getrokken. Naast veel denkwerk over de inrichting en het ontwerp, was het een grote wens om onze identiteit duidelijk naar voren te laten komen in de school. We hebben ons als doel gesteld dat het voor alle bezoekers van ons schoolgebouw zichtbaar moet zijn dat wij een christelijke school zijn.

In de fase naar de nieuwbouw toe hebben wij twee ouders bereid gevonden om mee te denken in deze opdracht. Gerda Spee (creatief ontwerper) en Harm Visser (beeldend kunstenaar) waren er vanaf het eerste moment bij betrokken om dit doel te bereiken.

Bij de opening van het nieuwe gebouw, nu twee jaar geleden, hebben we een schitterend nieuw logo én een prachtig kunstwerk onthuld. Het logo is ontworpen door Gerda en het kunstwerk heeft Harm met de kinderen van de school gemaakt.

Na twee jaar zijn het kunstwerk en het logo nog even levend en sprekend als in het begin. Aan de hand van deze beelden mogen wij kinderen en ouders vertellen wie God is en vertellen over Zijn belofte.

Naast deze identiteitsdragers hebben we ook een houten paal in de centrale hal, waaraan regelmatig een nieuwe Bijbeltekst wordt gehangen. Soms dragen kinderen een tekst aan, soms is het een tekst die voor het team erg spreekt. Op deze manier mogen wij ook Zijn woord geven aan alle mensen in de wijk die regelmatig in de school komen voor verschillende activiteiten in het gebouw.

En uiteraard willen wijzelf, als collega's van de HSN, ook leesbare brieven zijn van onze Heiland, zodat andere mensen aan ons kunnen zien wie Jezus is (2 Korintiërs 3). Want in ons doen en laten mogen we onze identiteit ook zichtbaar laten zijn in onze scholen!

Het kunstwerk in de Maranathaschool heet 'Kijk omhoog!'. Hierin hebben we de betekenis van het woord Maranatha willen uitbeelden: 'Jezus, kom spoedig'.

Het kunstwerk bestaat uit 215 kunststof plaatjes waarop de kinderen hun hand hebben geschilderd. Nu hangen deze handen in de trapgang van de school; het nodigt uit om naar boven te kijken. De handen zijn in verwachting uitgestrekt naar de hemel; we mogen dan ook verwachtingsvol uitzien naar Zijn terugkomst op aarde. We mogen verwachtingsvol leven en hoop hebben.

Ook zijn alle handen ingekleurd. Hierin komt de veelkleurigheid van de kinderen naar voren. De lampen schijnen de kleuren van binnenuit naar de omgeving. Zo mogen wij Gods liefde door ons handelen laten zien aan de wereld om ons heen.

De plaatjes hangen aan dunne draadjes. Door de luchtstroming is het kunstwerk altijd in beweging; het kunstwerk leeft! Zo mag dit kunstwerk niet alleen de veelkleurigheid uitbeelden, maar ook de hoop en verwachting die wij mogen hebben in onze God. Maranatha!

Harm Visser

Voor de Maranathaschool wilden we een logo met een sterk verhaal. Bij de eerste ideeën rond de nieuw te bouwen school heeft de vraag gespeeld: willen we vasthouden aan de naam Maranatha? Weten de mensen nog wel wat de naam van de school betekent? Maar juist met het vasthouden van de naam heeft de HSN gekozen voor het blijven uitleggen van de naam aan (nieuwe) ouders en kinderen als een getuigenis. We hebben uiteindelijk gekozen voor een beeldmerk dat tot de verbeelding spreekt: een struikje. Aan de ene kant het beeld van groei en ontwikkeling. In de basisschooltijd maken

de kinderen een enorme groei door en zijn ze krachtig en kwetsbaar tegelijk.

Aan de andere kant is daar het Bijbelse beeld van de brandende braamstruik, waar God zelf tot Mozes sprak, hem een opdracht gaf en hem tegelijk ook bemoedigde dat hij die opdracht kon uitvoeren. Het was de plek waar God zich bekendmaakte. God vertelde Mozes dat Hijzelf mee zou gaan, de hele weg. Een mooie belofte die de school ook aan de kinderen wil meegeven. Ze mogen weten dat ze alles in dit leven zullen leren door het te beleven en dat God er in elke stap bij zal zijn.

De brandende struik als logo, hoe mooi is dat!

Gerda Spee

Bestuur

De Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk is al honderd jaar een vereniging. Hier is heel bewust voor gekozen, omdat de invloed van ouders binnen een verenigingsvorm groter is. Ouders die instemmen met grondslag en doel van de HSN, kunnen lid worden van de vereniging en kunnen daardoor invloed uitoefenen op het beleid. Tijdens de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering wordt door het bestuur van de vereniging verantwoording afgelegd aan de leden over het gevoerde beleid.

De HSN heeft een toezichhoudend bestuur. Dit betekent dat de algemeen directeur belast is met de dagelijkse leiding van de HSN en verantwoording aflegt aan het bestuur over het gevoerde beleid. Het toezichhoudend bestuur toetst dit beleid op vier hoofdresultaatgebieden aan de hand van opgestelde toetsingskaders en bijbehorende indicatoren. Per hoofdresultaatgebied zijn drie bestuursleden verantwoordelijk voor de toetsing. Zij zijn portefeuillehouders op dit terrein. Een van hen kan een klankbordende functie vervullen voor de algemeen directeur, terwijl de anderen specifiek toezicht blijven houden. Naast toetsing kan de algemeen directeur dus ook advies vragen aan het bestuur. Op dit moment telt het bestuur vijf leden. Zij stellen zich hier voor.

Henk Post

Ik ben Henk Post, getrouwd met Maartje en vader van Rik, Ruben en Rosalyn. Ruben en Rosalyn zitten op De Hoeksteen en Rik heeft erop gezeten, maar hij zit inmiddels op het voortgezet onderwijs. In 2008 zijn we in Nijkerk komen wonen en sinds 2011 ben ik voorzitter van het bestuur van de HSN. Vanaf 2015 is dat een bestuur met toezichhoudende taak.

De manier waarop de christelijke identiteit van de HSN de hele organisatie doortrekt en zichtbaar is in de dagelijkse praktijk vormt voor mij een inspiratiebron om dit bestuurswerk

te doen. Het is bijzonder hoe zoveel kinderen dagelijks in aanraking komen met de christelijke boodschap. Kinderen die begeleid worden in hun persoonlijke ontwikkeling, in burgerschap. Om te mogen toezien op de manier waarop dit samen met lees-, reken- en andere vaardigheden in een acht jaar durende schoolperiode is verwerkt, is uiterst boeiend. De professionaliteit en de betrokkenheid van het personeel is hierbij zeer belangrijk. Het begrip 'professionele leergemeenschap' heeft binnen de HSN echt vorm gekregen.

Sinds 2011 is de wet 'Goed onderwijs - Goed bestuur' van kracht. Een belangrijk onderdeel daarvan is dat bestuur en toezicht gescheiden moeten zijn. Daarom hebben we nu een bestuur met toezichhoudende taak. Alle bestuurlijke taken zijn gemandateerd aan de algemeen directeur. Dit is één van de bestuursmodellen die past bij de genoemde wet. Na een uitvoerige bezinning heeft de HSN in 2015 voor dit model gekozen, omdat het recht doet aan en past bij de kleinschaligheid van de vereniging en de betrokkenheid van ouders op de HSN.

De scheiding van bestuur en toezichhouden vereist rolvastheid van bestuur en algemeen directeur. Het is mooi om te zien hoe eenieder hierin is gegroeid. Opvallend vind ik ook dat de korte lijnen die binnen de HSN gehanteerd werden er nog steeds zijn, ondanks de strikte scheiding van verantwoordelijkheden. Dat maakt dit werk ook leuk. Bovendien heb ik veel mogen leren van het bestuurswerk. Ik hoop de komende vier jaar dit werk met hetzelfde plezier te mogen voortzetten.

Bas de Bruin

Mijn naam is Bas de Bruin. Als bestuurslid van de HSN richt ik me met name op de terreinen identiteit & onderwijs en financieel & materieel.

Identiteit, omdat dit het belangrijkste onderdeel is van het christelijke onderwijs dat wordt gegeven op de HSN. Dit werkt door in veel dagelijkse dingen, ook in de klas. Om onze kinderen te leren het goede te doen en betrokken, liefdevol en geduldig te zijn bijvoorbeeld. Het fijne van de HSN vind ik dat leerlingen uit verschillende achtergronden dagelijks kunnen proeven

en ervaren dat die levenshouding het verschil kan maken. Om zo te leren ontdekken om als kinderen zelf ook steeds meer van waarde te zijn voor je omgeving. Bij de HSN is daarom niet alleen aandacht voor talentontwikkeling in kennis en vaardigheden, maar er is ook aandacht voor talentontwikkeling in persoonlijke drijfveren. Gevoed door hoe God naar ons kijkt en wie wij voor Hem mogen zijn, door Zijn Zoon Jezus. Als bestuurslid hoop ik een kleine schakel te zijn voor de HSN om deze grondhouding in identiteit te kunnen vasthouden en uitbouwen.

Financieel, omdat ik zo één van mijn eigen talenten kan inzetten voor de HSN, door mijn dagelijkse werk als accountant. Om zo te kunnen bijdragen aan een financieel gezonde organisatie, om continuïteit te houden in de activiteiten van de HSN. Maar ook om de ontvangen middelen optimaal in te zetten om de visie zo goed mogelijk uit te kunnen voeren. Zodat het niet bij 100 jaar blijft, maar nog jaren door kan gaan.

Van de positieve houding van de HSN hebben wij zelf een stukje mogen ervaren, toen wij één van onze dochters (met beperkingen én mogelijkheden) bij een HSN-school wilden aanmelden. De open ontvangst en het kijken naar mogelijkheden, allemaal vanuit een christelijk bewogen achtergrond, hebben ervoor gezorgd dat ik dit bestuurswerk ook uit een stuk dankbaarheid daarvoor doe. Maar ook om anderen uit de gemeente Nijkerk deze positieve christelijke instelling van de HSN te kunnen laten blijven ervaren.

Marlies Huijser

Ik ben Marlies Huijser, getrouwd met Nico, en sinds 1999 woonachtig in Nijkerk. We hebben drie kinderen: Mirthe van bijna 15, Noëlle van 13 en Axel van ruim 6 jaar. Mirthe en Noëlle hebben allebei op de Rehobothschool gezeten en zitten nu beiden op het voortgezet onderwijs. Axel gaat na de zomervakantie naar groep 4 van de Rehobothschool. Voor ons vanaf het begin een prettige school, waar Mirthe en Noëlle een fijne 'lagere schooltijd' hebben gehad en Axel nu met plezier naartoe gaat!

Naast het organiseren van ons gezinsleven thuis werk ik als kandidaat-notaris familierecht bij Notariaat Van der Weij in Nijkerk, een zeer afwisselende baan. Na alle doordeweekse drukte bezoeken we op zondag als gezin al jaren de Fonteinkerk, waar wij ons erg thuis voelen.

Vanaf het begin van Mirthe haar schooltijd op de Rehobothschool ben ik al lid van de Hervormde Schoolvereniging (HSN) vanuit een stuk betrokkenheid en nieuwsgierigheid rondom de achtergronden van 'school'. Drie jaar geleden ben ik gevraagd om in het bestuur van de HSN plaats te nemen en die vraag heb ik toen met 'ja' beantwoord om zo mee te kunnen helpen aan het verder bouwen van onze schoolvereniging. Een vereniging met scholen die vanuit hun christelijk geloof en Bijbelse normen en waarden kinderen proberen klaar te stomen voor een passende vervolgschool en de momenteel best ingewikkelde maatschappij waarin wij allemaal leven en ons voortbewegen. Een hele uitdaging, maar vooral erg boeiend en mooi om te zien hoeveel meesters en juffen zich iedere dag weer met overgave willen inzetten voor onze kinderen in de wetenschap dat ze dit niet alleen hoeven te doen, maar met de hulp van onze God! Als bestuurslid heb ik van dichterbij mogen ervaren dat de zes scholen binnen de HSN elkaar hierin versterken, iets wat voor mij een grote meerwaarde is voor onze schoolvereniging. We kunnen immers elkaar zo ondersteunen en van elkaar leren, hetgeen ons uiteindelijk vaak verder brengt. Ik wens de HSN nog heel mooie jaren toe!

Nelleke Hegeman-Mekking

Mijn naam is Nelleke Hegeman-Mekking. Ik ben getrouwd met Neal en moeder van drie kinderen. Ik zit sinds 2017 in het bestuur van de HSN. Daarvoor was ik lid van de GMR van de HSN als afgevaardigde van de MR van de Rehobothschool. Als kind heb ik op de Johannes Calvijnsschool gezeten, omdat mijn moeder daar les gaf. Onze oudste dochter zit inmiddels op het voortgezet onderwijs, onze jongste twee kinderen zitten nog op de Rehobothschool. Al met al heb ik vanuit verschillende rollen al heel wat kanten van de HSN mee kunnen maken.

Dankbaarheid overheerst als ik denk aan de 100 jaar waarin de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk al actief mag zijn. Wat is het toch een kostbaar geschenk dat we in Nederland het bijzonder onderwijs mogen hebben. Gesteund door onze overheid, gedreven door onze christelijke identiteit, mogen we binnen onze scholen kwalitatief goed onderwijs geven met een bonus. En die bonus is niet iets wat er nog even bij komt kijken, maar die zit verweven in het DNA van onze scholen. Dat is merkbaar in alles.

Tijdens het neuzen in de archieven van de HSN kwam ik het eerste jaarverslag van de 'Hervormd Christelijke School' uit 1922 tegen. Daarin staat een tekst die nu nog actueel is en dat hopelijk nog lange tijd blijft. Ik hoop dat ik daar in mijn rol als bestuurslid een bescheiden bijdrage aan mag leveren. *"Zodat ik eindig en namens het Bestuur, de leden der vereniging en het personeel der school de heilbede toespreek, dat het zaad van het Evangelie, uitgestrooid door de onderwijzers en onderwijzeressen dezer school, in de kinderharten vruchten mogen voortbrengen op jongere of latere leeftijd. Hem tot eer, die gezegd heeft: 'Laat de kinderen tot Mij komen.'"*

Tijmen van Steeg

Ik ben Tijmen van Steeg, een geboren en getogen Nijkerker: veertig jaar geleden ben ik hier geboren en nu wonen we met ons gezin op circa 500 meter afstand van het huis waar ik ben geboren. Sinds zeven jaar ben ik nu verbonden aan de HSN, omdat ik toen als penningmeester tot het bestuur ben toegetreden. Tot die tijd had ik vooral een link met de Rehobothschool: de school waar mijn moeder naartoe ging, waar ik zelf op heb gezeten en waar nu onze kinderen op zitten c.q. hebben gezeten. Voor mij is de Rehobothschool dus een heel bekende

en vertrouwde omgeving met nog steeds veel vertrouwde gezichten; niet alleen van diverse leerkrachten, maar ook van verschillende ouders met wie ik zo'n 30 jaar geleden op de Rehobothschool heb gezeten. Leuk om te zien, maar toch ook wel heel bijzonder om te beseffen hoe een school zo meerdere generaties aan zich verbindt!

Als ouder en bestuurslid ben ik heel dankbaar dat we in Nijkerk een vereniging als de HSN hebben. Ik vind het van grote meerwaarde dat onze kinderen naar een school gaan waar de leraren niet alleen goed onderwijs geven, maar ook vanuit eenzelfde motivatie en overtuiging leven als wij als ouders. Samen mogen wij zo onze kinderen toerusten, zodat ze later hun plek in de maatschappij in kunnen nemen én zodat ze mogen leren wandelen met God, hun Schepper en Verlosser. Dat dit kan op een school in de buurt waar ook veel andere kinderen uit de buurt naartoe gaan, vind ik een groot voorrecht!

**gertjan
luiten**

ARCHITECT

www.architectgertjanluiten.nl

Zijdevlinder 55 Nijkerk

*duurzaam
persoonlijk &
professioneel*

bouwen

Het team van Boekhandel Den Hertog
feliciteert de HSN met haar
100-jarig bestaan

Den Hertog boekhandel

Frieswijkstraat 6 – Nijkerk
www.hertogboeken.nl

INTERVIEW

3 generaties 3 scholen

3 generaties oud-leerlingen delen hun herinneringen aan de verschillende HSN-scholen waar zij op zaten.

Er zat ruim een halve eeuw tussen, maar de basisschooltijd van mevrouw Wennink, haar dochter Ellen Morren-Wennink en kleindochter Marlies Morren blijkt verrassend veel overeenkomsten te hebben. Zo hebben ze alle drie psalmen geleerd op school, moesten ze natuurlijk alle drie leren rekenen, lezen en schrijven en blijkt het lerarentekort niet alleen iets van de laatste jaren te zijn. Drie generaties HSN-leerlingen over de verschillen en overeenkomsten tussen toen en nu.

'Ik ben naar school gegaan toen het al oorlog was: in 1941. Maar toen merkte je er eigenlijk nog weinig van. Later wel. Toen was ik veel thuis. Vooral in 1944. De Eben-Haëzerschool was toen bezet door de Duitsers. De leerkrachten probeerden de school wel door te laten gaan. Zo waren er verschillende lokalen in Nijkerk. Boven de kleuterschool in de Kloosterstraat was een lokaal. Bij de Gereformeerde kerk in de Venestraat waren een paar lokalen. Maar als er dreiging was dan was de school dicht, dan was het te gevaarlijk. Toen de oorlog afgelopen was dachten we dat we allemaal zouden blijven zitten, maar iedereen ging over. Dat vonden we heel fijn!' Aan het woord is mevrouw Wennink, inmiddels 83 jaar oud. Haar ouders kozen voor de Hervormde Eben-Haëzerschool, omdat ze als gezin kerkelijk meeleefden met de Hervormde kerk. Net als de ouders van de meeste kinderen in de klas. Van de kinderen op de klassenfoto van de vijfde klas kan mevrouw Wennink zich de meeste namen nog

herinneren en dat ze eigenlijk allemaal hervormd waren. Het was dan ook een echte hervormde school, de Eben-Haëzerschool. Dat merkte je bijvoorbeeld aan de aandacht die er was voor het leren van psalmen en bijbelteksten. Mevrouw Wennink: 'Voor de maandag moest je een psalm uit je hoofd leren en voor de donderdag een tekst leren uit de Bijbel. En de schooldag begon altijd met een psalm, een gebed en een bijbelverhaal. Als de school om 11.45u uit ging dan dankten we eerst. Kwam je om 13.30u terug dan werd er gezongen. Ik denk dat dat tegenwoordig wel anders is.' Vragend kijkt ze naar haar dochter Ellen (55 jaar) die als leerkracht werkzaam is op de Ichthusschool. 'Ja, het zingen zal iets anders zijn.' zegt Ellen 'We zingen iets andere liedjes dan alleen de psalmversjes. Maar 's morgens is het nog wel zo dat we zingen en bidden. Alleen het danken en bidden tussen de middag, dat doen we eigenlijk niet meer. Maar dat deden we ook al niet meer toen ik zelf op school zat.'

Ellen's dochter Marlies (23 jaar) kijkt haar aan: 'Ik zit te denken hoe dat dan bij mij was. Voor mijn gevoel deden wij dat weer wel.' Ellen vraagt of zij dan misschien een lied zongen. Marlies: 'Ja, dat denk ik eerder.' Ellen: 'Ik kan me wel herinneren dat toen ik zelf op school zat, de ochtend werd afgesloten met een lied. Niet met gebed, maar wel met een lied.'

Hervormde school

Mevrouw Wennink heeft drie kinderen waarvan Ellen de middelste en enige dochter is. Toen mevrouw Wennink een school voor haar eigen kinderen moest uitzoeken, deed ze precies hetzelfde als haar ouders voor haar. 'Gewoon naar de hervormde school in de Spoorstraat.' Dochter Ellen vult aan: 'De dichtstbijzijnde hervormde school in de buurt was de Eben-Haëzerschool aan de Spoorstraat. De meeste kinderen in mijn klas gingen naar een kerk, maar het was het al wel een beetje van alles wat. Ik kan me herinneren dat er ook kinderen

Klassenfoto mevrouw Wennink.

van de Gereformeerde kerk en van de Gereformeerde Gemeenten in de klas zaten.'

Toen Ellen zelf een keuze voor haar drie kinderen moest maken, wilden zij en haar man hun kinderen ook graag naar een hervormde school doen. 'Dat was wel ons standpunt. We leefden mee met de Hervormde gemeente en drie jaar voordat onze oudste dochter Lisette naar school ging, is vlakbij ons huis de Ichthusschool gebouwd. Toen hoefden we nergens meer over na te denken. Het was op dat moment nog wel een heel klein schooltje. Tegen de tijd dat Marlies als jongste van onze drie kinderen naar de Ichthus ging, was dat helemaal anders. Toen was het echt heel groot. Marlies kwam in de vijfde kleutergroep terecht. En dat in slechts zeven jaar tijd!' Marlies kan zich dat nog goed herinneren: 'Ik mocht niet eens na mijn verjaardag in maart naar school, toch? En ik heb zelfs nog in de gymzaal gezeten met mijn klas!' Ellen: 'Toen kwamen zo'n beetje alle kinderen die in Corlaer woonden naar de Ichthusschool, want school Holk en de Hoeksteen bestonden nog niet.' Marlies: 'Een aantal kinderen in mijn klas ging echt nooit naar een kerk, maar de meesten wel. Misschien niet zo veel als wij gingen, maar wel eens. Naar allerlei kerken. Eén ging in Barneveld naar de kerk, één ging naar de Vredeskerk en dan had je nog de Kruiskerk, de Fontein en de Grote kerk natuurlijk.'

Leuke tijd

Alle drie hebben ze het naar hun zin gehad op school. Mevrouw Wennink: 'Ik vond het er heel fijn. Ik was geen hoogvlieger, maar kon altijd meekomen en ik had leuke vriendinnen. En ik vond juffrouw Heuvelman echt zo lief! Dat was mijn juf in klas 1 en 2.' Haar dochter Ellen herinnert zich dat er in de tijd dat zij naar school ging, heel moeilijk was om aan goed onderwijspersoneel te komen. 'In de eerste klas had ik ook juf Heuvelman, diezelfde als mijn moeder. In de tweede had ik een juf die ging trouwen en wegging. Toen hebben we een periode gehad met allemaal verschillende juffen, omdat het zo moeilijk was voor de school om leerkrachten te krijgen. Zo heb ik nog juf Van Assenbergh gehad, de vrouw van dominee Van Assenbergh, die was wel aardig. Daarna kreeg ik een andere juf die ik echt verschrikkelijk vond. Toen vond ik het niet leuk op school. Na dat jaar werd het gelukkig stabiel en toen was het gewoon leuk en gezellig.'

Ik vond juf Heuvelman echt zo lief!

Klasfoto Ellen Morren.

Dochter en kleindochter Marlies heeft het altijd heel erg naar haar zin gehad. 'Vooral in groep 2,' zegt ze met een grote glimlach naar haar moeder, 'maar dat lag ook aan de juf!' Ellen legt uit dat de toenmalige juf van Marlies veel ziek was. 'Er was toen ook weer een tekort aan personeel en ik werd opgebeld of ik die klas wilde doen. Marlies was de jongste, dus mijn kinderen waren allemaal naar school. Toen dacht ik "laat ik ze maar uit de brand helpen". Zo ben ik er weer ingerold en werd ik juf van de klas van Marlies.' Marlies: 'In groep 6 had ik je nog een keer als juf. Het ging eigenlijk altijd heel goed. Ik heb alleen nooit juf tegen je gezegd, altijd mama.'

Aap, noot, Mies

Wat betreft de lessen die ze op school kregen, blijkt er door de jaren heen niet veel te zijn veranderd als het gaat om vakken als rekenen, taal, lezen en schrijven. Hoewel er in de aanpak wel verschil zat. Zo kreeg mevrouw Wennink nog taalles met "Aap, noot, Mies" en lag er veel nadruk op mooi schrijven, het zogenaamde "schoonschrift". In de tijd van haar dochter Ellen lag er meer nadruk op het leren van de letters en daar woordjes van maken. Kleindochter Marlies kreeg de modernere variant "Maan Roos Vis" om taal te leren. In tegenstelling tot Marlies kregen haar moeder en grootmoeder ook handwerken als vak. Ellen: 'Er kwam twee keer in de week een speciale handwerkjuf en dan gingen we breien, haken of borduren. Ik vond handwerken erg leuk, maar voor meisjes die er niet van hielden was het echt een ramp. En de jongens gingen op die momenten rekenen, want die moesten later de kost verdienen.' Dat de jongens meer moesten leren dan de meisjes herkent mevrouw Wennink ook uit haar schooltijd. 'Wij meisjes werden gewoon opgeleid voor het aanrecht.' Dit was anders in de tijd van Marlies. Jongens en meisjes kregen samen één middag in de week iets creatiefs.

Klasfoto Marlies Morren.

Dit gebeurde in kleine groepjes die na een paar weken weer wisselden van onderwerp. 'Je ging bijvoorbeeld drie keer koken, dan drie keer figuurzagen en dan weer iets anders. Dat vond ik een van de leukste dingen van school. Ik heb zelfs een keer een soort tuin ontworpen en met allerlei materialen mogen uitwerken.'

Jongens moesten later de kost verdienen

Het grootste verschil tussen vroeger en later is het zelfstandig werken door leerlingen, zo blijkt uit het gesprek. In de tijd van mevrouw Wennink en Ellen ging alles nog klassikaal. Kinderen hadden wel hun eigen schriftjes en werkboekjes, maar de uitleg werd centraal gegeven waarna kinderen geacht werden allemaal dezelfde oefeningen te maken. In de tijd van Marlies kwam hier verandering in. Leerlingen kregen verschillende werkboekjes en konden zo op hun eigen niveau werken. Ook de uitleg werd niet altijd klassikaal gegeven. Marlies: 'De klas werd in groepjes verdeeld en dan kreeg het ene groepje uitleg van de meester over iets, terwijl de andere groepjes zelf aan bijvoorbeeld rekenen, aardrijkskunde of begrijpend lezen gingen werken. Na een half uur schoof je groepje door en ging je aan iets anders werken. Ik vond dat wel fijn, want dan kon je gewoon lekker je ding doen. En ik vond het fijn om het snel af te maken, want dan kon ik daarna iets leuks doen zoals tekenen of lezen.' Deze manier van werken lijkt volgens Ellen al veel op het circuitonderwijs uit de huidige onderwijsvernieuwingen. Zo wordt op de Ichthusschool tegenwoordig in de ochtend les gegeven door middel van het werken in blokken.

Herinneringen

Gelukkig hebben deze drie generaties HSN-leerlingen goede herinneringen aan hun eigen schoolperiode. Zo vond Marlies het heel leuk om met de hele school (christelijke) liederen te zingen in de gymzaal. 'Op maandagochtend of vrijdagmiddag hadden we praise. Ik hield heel erg van zingen, dus dan vind je zoiets gewoon heel leuk. Iedereen nam zijn stoeltje mee naar de gymzaal. Meester Antes begeleidde alles op de piano en meester Van der Louw op de gitaar. En dan alle teksten op een beamerscherf. Volgens mij duurde het meestal wel een half uur of drie kwartier. Ik vond het altijd helemaal geweldig!'

Ellen denkt met veel plezier terug aan de verjaardagen van haar meesters en juffen. 'Dan maakten we vaak toneelstukjes. Dat staat me nog goed bij. Niet heel groot hoor, meer sketches-achtig, maar we gingen wel verkleed. Dat vond ik erg leuk!' Voor mevrouw Wennink is het wel duidelijk: zij denkt nog vaak terug aan juffrouw Heuvelman. 'We haalden haar ook vaak thuis op. Ze woonde met een andere juf op kamers boven het winkeltje van Van Dasler, op de hoek van de Oosterstraat en de Langestraat. Dan stonden we voor de winkel deur te wachten. Als de juffers naar buiten kwamen dan mocht degene die er het eerste bij was een arm geven en dan liep je zo naar school. Ik stond altijd alleen op juf Heuvelman te wachten. In de hogere klassen ging je daar niet meer zo staan natuurlijk, maar ze is wel altijd mijn lievelingsjuf gebleven.'

En dan herinnert Ellen opeens aan de pannenkoeken van opa. 'Weet je nog, Marlies, dat opa Wennink een keer pannenkoeken voor jullie heeft gebakken?' Dat kan Marlies zich inderdaad nog herinneren. 'Opa kan pannenkoeken bakken als de beste!' Mevrouw Wennink herinnert er aan dat zij dat destijds al voor Ellen deed als er iets te vieren was op school. 'Wat heb ik toen ook vaak pannenkoeken staan bakken voor jullie.' 'Grappig eigenlijk,' aldus Marlies, 'dat sommige dingen door de jaren heen eigenlijk best wel hetzelfde zijn gebleven!'

Een dag op stap met de pedagogisch tuinman...

'Vandaag gaan we lekker buiten in de tuin bezig,' zeg ik tegen de leerlingen die komen helpen. 'Ha lekker, buiten hoeven we niet te werken!' is de reactie. 'Niet werken? Jazeker, gaan we wel werken; we gaan de handen uit de mouwen steken, zoals dat heet. Of niet soms?' vraag ik. 'Ja, dat is zo, maar we zijn wel lekker buiten en dat is toch leuker dan begrijpend lezen,' reageert een leerling. 'Oké,' zeg ik, 'maar begrijp je dan wat tuinieren betekent, wat je gaat doen en wat je daarvoor nodig hebt? Want je moet wel iets weten van het hoe en waarom.' 'Ja (zucht), maar het is toch lekker buiten en dat is altijd beter dan binnen.' De ogen maken duidelijk dat buiten zijn plezier geeft. Het is zomaar een werkzame dag in de tuin met leerlingen.

Hoe is het zo gekomen dat er op de scholen van de HSN een pedagogisch tuinman loopt?

In het voorjaar van 2017 is mij gevraagd opknappwerkzaamheden aan de tuin en het schoolplein van de Rehobothschool te gaan doen. Dit beperkte zich in eerste instantie tot het schoonhouden van het schoolplein, met name rondom de papiercontainers die voor veel rommel zorgden.

In de zomer van 2017 is hier het verdere tuinonderhoud bij gekomen. Met een aantal oud-leerlingen is een groot deel van het schoolplein ontdaan van onkruid. Ook is er bij het kleutergedeelte veel gesnoeid. Hier hebben leerlingen van alle leeftijden bij geholpen.

Zodoende is er die zomer veel achterstallig tuinonderhoud bij de Rehobothschool gedaan. Dit heeft ertoe geleid dat andere scholen mij hebben gevraagd om ook bij hen aan de slag te gaan. Alle scholen worden 'groener' en hebben dus meer onderhoud nodig. In de maanden september tot en

met december heb ik de Maranathaschool, De Appelgaard en De Hoeksteen kunnen helpen. Samen met enthousiaste leerlingen, schoolleiders en leerkrachten. Hieruit is het idee ontstaan om een pedagogisch tuinman voor de scholen aan te stellen.

De doelen van het werk zijn divers:

- De visuele presentatie van de scholen door verzorgde tuinen en schoolpleinen;
- Het betrekken van leerlingen bij het tuinonderhoud;
- Het leeraspect voor leerlingen (kennis opdoen, plannen en samenwerken);
- Het beantwoorden aan de onderwijsbehoefte van individuele leerlingen;
- Het permanent blijven verzorgen en onderhouden van de tuinen, waarbij iedere school eigen accenten heeft;
- En als afgeleid doel de tevredenheid van ouders, schoolleiding en omgeving.

Zoals wel blijkt uit het voorbeeld waar ik mee begon, vinden kinderen buiten werken leuk en leerzaam. Hun voorkennis over tuinonderhoud is vaak gering. Daarom heb ik het met leerlingen over vragen als:

- Waarom is onderhoud nodig?
- Waarom onkruid soms wieden en soms laten staan?
- Waarom willen we alles graag netjes, zonder rommel en dergelijke?
- Wat ga je planten, wanneer, waar en hoe?
- Welke materialen gebruik je en welk tuingereedschap ken je?
- Wat kun je nog meer doen, bijvoorbeeld: duurzaam bezig zijn, compost bereiden?
- Waarom is juist in deze tijd veel groen belangrijk voor ons?

Zomaar een paar vragen die voorbij komen. Er zijn altijd meer en andere vragen die je kunt stellen. En leerlingen hebben zelf ook veel vragen. Ze zijn leergierig en nieuwsgierig. Het verschilt per school wat er wordt gedaan, omdat de ene school meer onderhoud vergt dan de andere of meer ruimte en mogelijkheden heeft. Zo heeft de ene school bijvoorbeeld een grote moestuin, terwijl een andere het moet doen met een mooie plantenbak. De ene school werkt met een rooster voor de leerlingen en een andere school werkt ad hoc; dan krijg ik een leerling mee die het op dat moment even nodig heeft om buiten te zijn en de 'zinnen' te verzetten. Maar voor alle scholen geldt: de pedagogische principes blijven hetzelfde en het onkruid blijft groeien!

Herman Boonstra

100 jaar ICT binnen de HSN

Hoewel de ontwikkelingen op het gebied van ICT slechts in het laatste deel van het 100-jarig bestaan van de HSN plaatsvonden, is er in die periode wel heel veel veranderd op dit gebied. Veranderingen die veel gevolgen hebben gehad voor ons onderwijs. Want wie werkt er binnen de HSN niet op een digitaal apparaat? En hoelang zouden we zonder internetverbinding kunnen?

De eerste computers

De eerste computers kwamen eind jaren tachtig de scholen binnen. Met die computers kon je verschillende lettertypes gebruiken en zelfs plaatjes op het scherm zien. Toen een (matrix)printer dit ook nog eens kon printen, dachten we dat de techniek compleet was. De overheid stimuleerde het gebruik van computers door oude exemplaren van de Belastingdienst naar basisscholen door te schuiven. En er kwam een budget van fl. 12 (gulden) per leerling per jaar.

Toen dit niet het gewenste resultaat gaf, startte de overheid het PRINT/Comeniusproject. PRINT stond voor PProject Invoering Nieuwe Technologie. Elke basisschool in Nederland ontving (gefaseerd) een aantal pc's: 1 pc op 60 leerlingen. Deze desktops werkten onder Windows 3.0. Ook werd er educatieve software op diskettes meegeleverd, zoals: 'Clowns', 'Thuis in het milieu' en 'Hoofdwerk'. De scholen verplichtten zich tot nascholing en elke school stelde een Activiteitencoördinator aan (de latere ICT-coördinator). Voor de verplichte cursus nam deze coördinator zelf een computer mee, anders moest hij 'droog' oefenen. Alle software werd per PC geïnstalleerd via floppy-discs.

Binnen de HSN werd ICT al snel bovenschools ondersteund. Toenmalig minister van onderwijs Loek Hermans kwam hiervoor zelfs een kijkje nemen op onze scholen.

De overgang van het jaar 1999 naar 2000 passeerde zonder last te hebben van de gevreesde 'millenniumbug'. Bedrijven gaven apparatuur aan de scholen en ouders hielpen 's avonds met het trekken van de kabels. In 2001 werd door de HSN zelfs fl. 616.470,- (gulden) subsidie aan de gemeente gevraagd om op een professionele manier digitale netwerken in alle Nijkerkse basisscholen aan te leggen. Langzaam werd er serieus geld beschikbaar gesteld. In die tijd ging de HSN voor

het eerst met netwerkbeheerbedrijven in zee; eerst Edulan en sinds 2008 Actacom.

In de klas

Leerlingen gingen steeds meer met de computer doen. Topo en tafels werden niet meer saai van een blaadje geleerd, maar werden geoefend op de computer. Leren werken met Word en Veilig Internetten werd onderdeel van de lessen. Het programma Encarta ging encyclopedieën en informatieboekjes vervangen. Taal Actief en Pluspunt werden standaardprogramma's op de scholen. Inmiddels werken de meeste leerlingen regelmatig zelfstandig aan een vak via een app op een iPad of Chromebook.

Digitale schoolborden

In 2006 kwamen de eerste Activ-borden de HSN binnen, nadat een leerkracht deze tijdens een studiereis op Engelse scholen had gezien. Door met een speciale pen boven zo'n digitaal schoolbord te bewegen, kunnen verschillende functies worden aangeklikt. Zo kan er op het bord een tekst worden geschreven, maar kan bijvoorbeeld ook een filmpje worden afgespeeld of extra uitleg over de stof tevoorschijn worden gehaald. De Appelgaard deed als eerste de oude krijtborden de deur uit. Zes jaar later waren alle krijtborden binnen de HSN vervangen en naar Oost-Europa gestuurd, samen met pc's die niet meer voldeden.

ICT als middel

ICT is slechts een middel waarmee we goed onderwijs vorm kunnen geven. Doelen bepaal je als onderwijsteam en de leerkracht blijft de spil in alles, ook in het voorbereiden van leerlingen op een toekomst met nóg meer ICT. Onderwijs verandert al langer dan het staartje van de afgelopen honderd jaar, maar nooit eerder zo snel en ingrijpend als nu. We moeten ons afvragen welke gevolgen dat heeft voor de inhoud van ons onderwijs. Willen we schrijven, kleuren en

vouwen digitaal doen of toch op papier? En wil je springen door te swipen of toch maar met je benen? Wat vinden we van waarde en waar moeten we voor oppassen? Blijven we nog wel topografie leren nu bijna elk voertuig en iedere telefoon de beschikking heeft over een navigatiesysteem?

We willen samen dat de kinderen zo zelfstandig en sterk mogelijk in het leven staan. En dat ze uiteindelijk meer naar de Wolken kijken dan naar de Cloud.

We worden ook steeds afhankelijker van techniek. Dat vereist kennis van verbindingen via ADSL, glasvezel, door routers en switches, via WiFi en kabels, naar pc's, iPads en Chromebooks. En natuurlijk vinden we de privacy van leerlingen en medewerkers en de veiligheid van onze netwerken belangrijk en wil de HSN hierbij voldoen aan de verregaande Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

Inmiddels staat er een generatie leerkrachten voor de klas die geen weet heeft van een onderwijswereld zonder ICT. Zij zijn waardevol. Mediawijsheid is een van de belangrijkste zaken in het onderwijs geworden. We willen leerlingen helpen bij vragen als: Hoe komt het dat internet alles (van mij) weet? Wat is waar en wat is 'fake'?

De band tussen school en gezin is hier nog altijd van groot belang. We willen immers beiden dat kinderen zo zelfstandig en sterk mogelijk in het leven kunnen staan. En dat ze uiteindelijk meer naar de Wolken kijken dan naar de Cloud.

Ton ten Klooster (ICT-coördinator)

**KINDERFEESJE?
ZEEPFEESTJE!**

Pure & Beautiful

www.pureandbeautiful.nl info@pureandbeautiful.nl
f Pure & Beautiful @pureandbeautifulshop

PD TECHNIEK
BEVEILIGINGSSYSTEMEN

Arkerpoort 22
3861 PS Nijkerk
T 033-204 88 00
E info@pdtechniek.nl

STORING/ONDERHOUD 24/7

WWW.PDTECHNIEK.NL

BEVEILIGINGSSYSTEMEN > TOEGANGSCONTROLE
BRANDMELDINSTALLATIES > CAMERASYSTEMEN

Rehobothschool

De Appelgaard

De Hoeksteen

Joh. Calvijnsschool

Ichthusschool

Maranathaschool

Jubileumdag feestelijk gevierd op HSN-scholen

Op woensdag 17 juli 2019 was het echt zover: de Hervormde Schoolvereniging te Nijkerk bestond precies 100 jaar. Dat heuglijke feit werd feestelijk gevierd op alle HSN-scholen, onder andere door het hijsen van de speciale jubileumvlag, zoals hiernaast te zien is.

Hieronder volgt een sfeerimpressie van de ochtend op de Ichthusschool door de voorzitter van het bestuur van de HSN, Henk Post.

'Op woensdag 17 juli liep ik om 8.20 uur de Ichthusschool binnen. Na een kop koffie en een rondje felicitaties zijn we met het hele team van de Ichthus rond de vlaggenmast op het plein gaan staan. Al snel voegden alle leerlingen zich bij ons. Zelfs leerlingen uit groep 8, die eerder die week al afscheid hadden genomen, waren hiervoor naar school teruggekomen.

Directeur Peter Antes heeft een mooie toespraak gehouden. Hij zoomde in op 100 jaar. Daar kunnen we ons als mensen immers maar weinig bij voorstellen. Meester Peter legde uit hoe de HSN niet 100 jaar oud is als in 'oud met gebreken', maar juist nog heel vitaal is. Er zijn nu zes HSN-scholen, in plaats van die ene Eben-Haëzerschool waarmee het allemaal begon. Meester Peter noemde het werk van personeel en bestuur. Hij wees erop dat we het 100-jarig bestaan boven alles aan God te danken hebben. We zongen met elkaar het themalied van de dag: 'k Stel mijn vertrouwen, waarna meester Peter nog aangaf dat de HSN met dat vertrouwen nog wel 100 jaar kan bestaan.

Vervolgens maakte de meester de winnaar van de vlagontwerpwedstrijd bekend en riep hij de schoolwinnaar (een leerling uit groep 8) naar voren. Die kreeg een cadeautasje en hij mocht meester Gerrit helpen met het hijsen

van de jubileumvlag. De wind hielp zelfs even mee om de vlag uit te vouwen, maar ging helaas al snel weer liggen. Alle juffen en meesters kregen een afbeelding van de vlag van de schoolwinnaar mee, zodat deze per klas goed kon worden bekeken.

Tot slot vertelde meester Peter dat bij een verjaardag ook cadeautjes horen. Hij wees op de ijskar die al buiten het hek klaarstond. En hij liet de rugtas zien die de leerlingen cadeau kregen. Hij legde uit dat in de rugzak een boek zat dat door een juf van één van de HSN-scholen was geschreven en door een andere HSN-juf was geïllustreerd. Na een applaus gingen de kinderen naar binnen om later klas voor klas langs de ijskar te gaan voor een heerlijk ijsje. De leerlingen uit groep 8 die speciaal voor dit moment waren gekomen, mochten daar uiteraard meteen naartoe.

Al met al een mooie ervaring om mee te maken!'

Ontwerp jubileumvlag

Het ontwerp van de jubileumvlag is bedacht door een van de leerlingen die meedeed met de speciale ontwerpwedstrijd die was uitgeschreven op alle scholen. Per school is een beste ontwerp gekozen en daaruit is de uiteindelijke jubileumvlag geselecteerd.

De winnaar van de wedstrijd is geworden: Nienke Schimmel uit groep 7 van de Maranathaschool! Iedereen is natuurlijk heel benieuwd hoe ze dat voor elkaar heeft gekregen. Gelukkig konden we haar wat vragen voorleggen.

Nienke, hoe heb je het ontwerp voor deze vlag bedacht?

Ik wilde sowieso dat het logo van de HSN erop kwam en dat de logo's van de scholen rondom het HSN-logo kwamen. Ik heb eerst de logo's gemaakt. Toen vond ik het een beetje leeg. En daarom heb ik de confetti bedacht.

Wat vond je ervan toen je het ontwerp had ingeleverd? Was je blij met het eindresultaat?

Nou, ik vond 'm eigenlijk iets te druk met alle confetti. Maar de jury blijkbaar niet.

Wanneer hoorde je dat je gewonnen had?

Toen de vlag werd onthuld door de algemeen directeur van de HSN. Ik vond mijn vlag helemaal niet zo mooi, dus ik geloofde bijna niet dat ik had gewonnen.

Hoe vind je het dat een door jou ontworpen vlag nu bij alle HSN-scholen hangt?

Heel gaaf, omdat de vlag zo lang blijft hangen. Wij fietsen heel erg veel, dus ik denk dat we wel langs alle HSN-scholen komen. Dan kan ik overal mijn vlag zien.

Ben je altijd al creatief bezig? Is het een beetje je hobby of eigenlijk helemaal niet?

Ik vind het erg leuk om te tekenen en veel kinderen zeggen dat ik het goed kan. Ja, het is echt mijn hobby.

Wij zijn heel benieuwd wat je cadeau kreeg van meester Blonk!

Ik heb allemaal schilderspullen gekregen: een ezel, penselen, verf en doeken om op te schilderen. En oh ja, ook nog een palet. Eigenlijk wil ik het niet gebruiken, omdat ik het zo graag wil bewaren. Maar in de vakantie ga ik het echt wel doen, hoor!

Gefeliciteerd met het 100-jarig jubileum!

renea grafisch

Wallerstraat 127, 3862 CN Nijkerk

Telefoon 033 720 09 77

drukwerk@renea.nl - www.renea.nl

bureau bos feliciteert HSN van harte
met haar 100-jarig bestaan!

Samen creëer je meer!

We danken HSN voor de prettige samenwerking bij de
realisatie van Voorzieningscluster Nijkerkerveen!